

PROLETAREC

Slovensko Glasilo Jugoslovanske Socialistične Zveze

ŠTEV.—No. 708.

CHICAGO, ILL., 8. aprila (April 8th), 1921.

LETO—VOL. XVI.

Upravnštvo (Office) 3659 WEST 26th ST., CHICAGO, ILL.—Telephone Rockwell 2864.

POSLEDICE STAREGA DRUŽABNEGA REDA.

Od vseh strani se oglašajo stražniki kapitalističnega družabnega reda, in svare ljudstvo pred strašno nevarnostjo socialne revolucije, ki bo uničila sedanji družabni ustroj, če se je pravočasno ne prepreči. Lloyd George svari pred to socialno revolucijo, ki bo, če se je izvede, najstrăšnejša katastrofa za človeštvo. Ves finančni, religijozni, starokopitni in sebični svet je zaposlen v propagandi in boju proti socialni revoluciji, ki se sedaj vrši po vsem svetu, v vsakem kraju v drugačnih oblikah, v enih hitrejše, v drugih počasnejše.

V socialnih revoluejah niso glavni faktor topovi in drugo tako orožje. Socialni preobrati prihajojo, kadar se v možganih ljudstva dogode revolueije, kadar ljudstva prenehajo biti poslušna orodja gospodarjev. Vselej, kadar se to zgodi, je narenjen korak naprej v socialni evolueiji.

Umor enega prestolonaslednika leta 1914 je zanetil svetovni požar. Povzročil ga ni, kajti gorivo je nanesel skupaj sistem, katerega danes branijo na vseh koncih in krajih, in bi se prej ali slej moralo užgati. Že davno so gospodje v Parizu objavili svetu, da je na svetu zopet mir, mi pa čutimo še vedno plamene vojnega požara, ki srkajo moči že tako izčrpanim narodom. Vojna za pravičen mir je prinesla najkrivičnejši mir, kar jih pozna zgodovina.

Leta 1921 imamo več vzrokov za nove vojne, kakor pa jih je bilo leta 1914. Starčki v Versaillesu so igrali Katastrofalno igro, ki se jo njim v prid ne more več popraviti. Igrali so, priigrali so vse— in zaigrali.

V Mali Aziji pada na bojiščih tisoče Grkov, Turkov in članov drugih plemen. Velesile so si razdelile Malo Azijo, razdelile na način, ki nobeni ne ugaja. Zato se grizejo med seboj, šejujejo pleme proti plemenu, Grke proti Turkom in obratne. Vsa Mala Azija je velika bojna arena, po krivdi imperialistov, ki so vodili in dobili vojno, o kateri so trdili, da jo vrše za demokracijo, medtem pa so sklepali tajne pogodbe za delitev plena, ki ga bodo ugrabili tistim, ki so ga nagrabili v prejšnjih vojnah, ki so se seveda tudi vrstile za obrambo domovin, vere in kronanih glav.

Balkan je še vedno "balkan", poln možnosti za nove vojne. Bolgari bodo izrabili prvo priliko za vojno proti Grški, da dobe nazaj, kar jim je bilo vzete. V Rumuniji tli in vre. Jugoslavija je država strankarskih prepirov in intrig, njeno gospodarstvo pada, ljudstvo postaja, še nezadovoljnjejše,

v ustavotvorni skušini pa se kregajo o grbu, zastavi in drugih podobnih rečeh kraljevine SHS. Že ime samo dokazuje nezrelost ljudi, ki imajo v rokah vodstvo države, ki bi bila lahko ena najbogatejših v Evropi.

Nemška Avstrija umira gladu, Nemčija je vulkanična, poljska šlahta še vedno sanja o stari slavi kraljestva sv. Stanislava, njihova država pa je zavzema do skrajnosti; sovraštva med narodi se podpihujejo, to so sadovi sistema, ki ga je treba po nazorih državnikov in finančnikov ohraniti. Vrši se boj z orožjem, z intrigami diplomacije in na vse druge mogoče načine, za posest premogovnih, oljnih in rudniških polj ter drugih bogastev. Med Anglijo, Združenimi državami in Japonsko se vrši tekma v grajenju bojnih ladij, časopisje pa piše o možnosti vojne med temi državami, ki pride prej ali slej. To so zaveznice, ki so v zadnji vojni nastopale skupno za odpravo vojne. Do oboroženih konfliktov med Japonsko in Združenimi državami pride, ker so tu vzroki, ki vodijo v ta konflikt. Med Anglijo in Združenimi državami pa se gre za prvenstvo na morju in za gospodarsko nadavlado. Že sedanji odnosa med tem dvema predstavnicama angleškega sveta niso čisto nič prijateljski. Kljub temu, ta sistem je treba ohraniti. Proti socializmu je treba napeti vse sile, da ne dobi premočnega razmaha. Vse, kar je starega, je treba podpreti in utrditi.

Grki so dobili nazaj svojega odstavljenega kralja, toda miru jim ni prinesel. Ker se s kraljem niso povrnili "stari, dobrí" časi, se bodo oči grškega naroda obračale drugam po rešitvi — morda v Moskvo.

In Ogrska, ta pred nekaj leti še tako glasna država s svojo ponosno aristokracijo! Oskubena je, odtrgana od morja, odvzete so ji najboljše pokrajine. Pa pride habsburški Karl, da bi zavladal na to deželo in ji priboril nazaj ugled, moč in dežele, ki so bile preje pod ogrsko krono. Vatikan je bil zapleten v te intrige, škofje so dajali Karlu zavetjo, ogrski grofje so moledovali okoli zavezniških vlad, naj se pusti Karlu zasesti ogrski prestol. Ampak tako lahko to ni šlo kakor pri njegovemu pregnanemu tovarišu grškemu Konstatinu. Čehi so tukaj, Jugoslavija in Rumunija, ki se boje obnovitve habsburške monarhije. Tudi ljudstva v obmejnih deželah Ogrske so nezadovoljna, pa bi morda zaželeta nazaj kralja, kajti takrat, ko je bil stari kralj, odnosno cesar, "se jim je boljše godilo". Ljudstvo

misli tako, ker je nezavedno, ker ve le to, kar je bilo, ne zna pa misliti, kaj se lahko doseže brez kraljev in cesarjev. Če hočejo Čehi, da Slovaki ne bodo silili nazaj pod habsburško žezlo, če hoče Jugoslavija, da Hrvati in Slovenci ne bodo škilili na Dunaj ali v Budapešto, je treba preprečiti povratak vsakemu Habsburžanu na prestol bodisi v nemški Avstriji ali na Ogrskem.

Kralji in cesarji ter ruski veliki knezi še niso izgubili upanja, da se "stari, dobri" časi povrnejo tudi zanje. Oni vedo, da je še zelo mnogo ljudi, ki bi pozdravili njihov povratek. Kadar pa ljudstvo spozna, da je vsega gorja na svetu, vseh vojen, kriz in gladu krov sistem, kakrsnega hočejo ti gospodje ohraniti za vsako ceno, se kralji in veliki knezi ne bodo mogli več povračati. Kapitalistični sistem je povzročil krizo, ki je objela ves svet, povzročil je vojno in ustvaril nešteto vzrokov za nove vojne. Če hočemo odpraviti vojne, če hočemo prenehati z grajenjem novih bojnih ladij, trdnjav in municijskih tovarn, če hočemo osvoboditev narodov, če hočemo, da se bodo naravna in druga bogastva upravljalna v interesu ljudstev, tedaj se mora odpraviti sistem, na katerem je zgrajena današnja družba ter ga nadomestiti s socialističnim sistemom. To je edina rešitev vseh vprašanj, to se pravi, pravilna rešitev. Vse druge rešitve, ki jih sklepajo diplome, so le povečavanje kaosa in množenje vzrokov za nove konflikte med državami.

Socialna revolucija je katastrofalna za tiste, ki jo ne marajo. V tem imajo Lloyd George, papež in drugi visoki ljudje prav. Preprečiti pa je ne morejo. Vrši se in vršila se bo, ker jo zahteva čas, v katerem živimo. Ampak sama od sebe ne pride; delati je treba zanje. Svet ne bi bil tak kakor je, če bi ne bilo med ljudstvom toliko ignorance, na katero se opira sedanj sistem. Ni dovolj, da je ljudstvo nezadovoljno. Ljudstvo mora vedeti, kaj hoče, ne pa samo, kaj noče. Tisti, ki ima na svoji strani ljudstvo, vlada. Zato imamo gigantično kapitalistično propagando med ljudstvom proti socialistmu. Za socialism pa moramo voditi propagando mi, ki hočemo socialism. Izobraževanje mase v socialističnem smislu je naša naloga in nihče drugi je ne bo vršil mesto nas.

* * *

Po meščanskih časopisih so se začeli širokoustiti nekateri ljudje, da so tudi oni socialisti, pa še celo boljši od organiziranih. To sorto možakarjev dobro poznamo. Ljudi, ki bi radi sedeli na dveh stolih in se greli pri vseh pečeh, se ni nikdar manjkalo. Ampak za socialista je prvi pogoj, da je organiziran; kajti organizacija ni le kakšna muhavost, temveč načelo socialism. Socializem se bojuje proti socialističnim zlom; socialism ne verjame, da prihaja gorje od kakšnega posameznika in zato ga tudi ne more odpraviti noben posameznik brez moči, in zato je treba organizacije za ta boj. Kdor tega ne razume, je nevednež, ne pa socialist.

Napredek in reakcija.

Napredek je geslo modernega časa. Pomenja nekaj višjega, boljšega nego je bilo dosedanje. Podiramo in rušimo stare podlage, zidamo nove ali padajemo starim vsaj nove oblike, ki morajo bolje odgovarjati izpremenjenim razmeram — to je pogoj napredku.

Vse je polagoma nastalo in se razvilo iz nepopolnega v popolnejše. Kako za naravo v širjem pomenu besede, tako velja razvijanje in spopolnjevanje tudi za človeka in njegovo življenje. Kako da leč smo prišli v svojem razvoju, to nam pove omika ali kultura, ki je torej merilo razvoja za dotično dobo. Omika nam pa ne nazrača samo vogelnega kamna ali mejnika, do katerega smo dospeli na svojem potu, marveč nam tudi kaže pot samo, kako smo hodili. Razvoj se ne vrši vedno v ravni črti, ampak v valoviti: dvigamo se in zopet padamo, napredujemo in spet nazadujemo. Napredek in nazadovanje ali reakcija spremljata razvoj. Časih je eden močnejši, časih drugi, zdaj se vrši bolj hitro, zdaj zopet bolj počasi. Napredek pospešuje, reakcija zadržuje stopinjo, da ostajamo pri starem, pri prejšnjem.

Vse, s čimer si je človek boljšal in si boljša svoje gmotno in duševno stanje, stvarja njegov napredek; kar pa je človeka oviralo in ga ovira v spopolnjevanju njegovega položaja, to je reakcija. Od prvotnih življenskih oblik, v katerih se je gibal prvi človek, pa do iznajdbe poljedelstva, obrtnosti in trgovine — to je naš gmotni napredek; na drugi strani pa imenujemo duševni napredek vse pridobitve na umu, četu in volji: v verstvu in etiki, v znanosti in umetnosti.

Ni pa gladka pot po kateri je moral hoditi in hodi človeštvo v svojem razvoju. Gmotni in duševni napredek se prekinja in ovira, da zastajamo in ostajamo na enaki stopnji ali celo nazadujemo, da padamo nazaj, odkoder smo se bili s trdom vzdignili. Nastopa reakcija kot zvesta spremjevalka napredka, ki jo provzročujejo naravne sile, ali pa mečejo napredku polena pod noge človeška nezavednost, zloba in sebičnost.

Po tem splošnem razpravljanju se vprašamo naravnost: Kaj je za nas danes napredek in naprednost, kaj reakcija?

Kar nam je človeški duh po svojih najboljših zastopnikih ustvaril resničnega, dobrega in lepega, s čimer nam je olajšal in oslajšal življenje, razgnal oblake zmot in predsodkov, nas zopet privedel za nekoliko korakov bliže resnici in pripomogel večjim skupinam do pravice, z vsem tem se ponašamo kot z dragocenimi pridobitvami moderne kulture. To je naš napredek — moderna kultura. Naprednost priznava moderno kulturo in se hoče z njo okoristiti in jo izrabiti. Po tem znaku spoznamo naprednost in naprednega človeka. Reakcija ne priznava moderne kulture, njenih znanstvenih zahtev, njenih verskih in umetnijskih stremljenj. Ne naprej, ampak nazaj je njeno geslo. Moderna kultura poskuša z velikim uspehom zagospodovati narav-

nim silam, pritegniti jih v svojo službo, omejiti ali urečiti njih reakcijo. Teže pa je biti kos reakciji, pojavljajoči se v človeški zaslepljenosti, zlobi in sebičnosti. Tu se nam kaže napredek moderne kulture le kot delen.

Na polju gmotne kulture: v poljedelstvu, obrtnosti in trgovini opažamo velikanski napredek, ki je čisto predrugačil gospodarstvo in način v znanosti. Pri tem pa vidimo, da služi napredek moderne kulture večinoma malim skupinam, skupnost ali celota ni deležna sadov moderne kulture ali pa ji prinašajo ti sadovi škodo, stok in jok, prokletstvo in poniževanje. V tem slučaju tiči nekje napaka, ki je je treba iskatи .najti in popraviti. Vzrok napake bo v načelih ali temeljih ,v principu ali pa v načinu, metodi.

Moderno napredek je v prvi vrsti umski. Vzpono v njim bi se moralo razvijati in napredovati človeštvo tudi po četu in volji. To bi bil harmonični napredek. Tega ni, zato se kažejo za skupnost neugodne posledice enostranskega umskega napredovanja. Kje iskatи vzroka tej enostranosti? Vzrok je v načelu, grešilo se je in se še greši načeloma.

Nekateri vidijo bistvo človeka, temelj njegove prijenost v razumu in njegovo nalogu glavno v umski izobrazbi. Um i umska izobrazba v prvi vrsti osečita človeštvo ,razum je vodilna, gibna sila našega delovanja. V tem precenjevanju razuma tiči vzrok našega enostranskega napredka. Enostransko se upošteva um na škodo čuta in volje. Človek ni samo umsko in pred vsem umsko bitje; poleg umu imamo tudi čut in voljo. Izkušenost nam dokazuje, da sta ravno čut in volja vodilna, gibna sila vsega našega dejanja in nehanja. Kaj nas nagiblje k činom drugega, nego čut in volja? Ali niso to različni nagoni, ali ni to navada, ali posnemanje ali niso to druge neumske sile, ki nas dovajajo k dejanjem? Tudi tam, kjer imamo jasen namen, smotrenost; poslednja gibna sila, ki vodi do odločitve, ni umska, pa najsi bo namen še tako določen in jasen, marveč to so čuti in volja. Simpatija in antipatija, razpoloženje, žalost in veselje, skrb in strah, ljubezen in sovraštvo, želje in koprnenje: to so navadno nagibi našega ravnjanja. Malo bo takoj razviliti ljudi, če sploh so ,ki bi se pri vsem svojem dejanju in nehanju dali voditi le razumu, golemu razumu. Če bi bil razum vodilna sila našega delovanja, potem ne bi bilo toliko zmot, potem bi se ne mogle pojavljati take ovire in zapreke dokazanim znanstvenim resnicam, potem ne bi bilo toliko reakcije! In kaj vidimo? Ravno nasprotno: od najstarejših časov pa do današnjega dne nasprotuje človek napredku iz zaslepljenosti, zlobe in sebičnosti. Ne vodi ga razum ,vodi jo vladajo ga različni čuti in raznovrstne želje. In kaj nas pravzaprav nagiblje, da umsko delujemo? Ali ni to želja, ali ni to koprnenje po spoznavanju — in to koprnenje je nagib umskemu delu. Človek bi si rad opomogel in izboljšal svoje stanje, kolikor mogoče, zato se trudi in dela, misli in ugiblje, računa in špekulira. Želja in volja rodita misel in dejanje. Nagib telesnega in

duševnega, čisto umskega dela ne tiči v razumu, ampak v drugi sili naše prijenosti.

Čut in volja igrata jačo važno, naravnost odločilno vlogo v našem življenju. Zato treba, da jih ne-gujemo vzporedno z razumom. Človek je družabno bitje. V tej človeški prijenosti imamo navodilo za svoje delo. Z gojitvijo čuta družabnosti in volje, značaja omejimo človeško reakcijo kakor z razumom stavimo meje reakciji naravnih sil. Napredek bo lažaji, hitrejši in splošnejši, ker ne bo služil enostransko samo pozameznim skupinam, ampak celoti. Gmotni in duševni napredek postane last ne samo izvoljencev, marveč vsega človeštva, Z razvojem uma, čuta in volje omogičimo socialni napredek. Socialni napredek pomenja preporod človeštva.

* * *

AKCIJA ZA AMNESTIJO POLITIČNIH JETNIKOV.

Socialistična stranka je pred/nekaj tedni podvzela novo energično kampanjo za osvoboditev političnih jetnikov, med katerimi je tudi E. V. Debs. Po deželi se nabirajo podpisi na peticije, vrše se shodi in sprejmajo se resolucije, da se s tem naredi pritisk na merodajne kroge, ki imajo ključe do celič političnih jetnikov.

Med zagovorniki amnestije političnih jetnikov je tudi senator France iz Marylanda ter mnogo drugih prominentnih demokratov in republikancev.

Razne unije so poslale tisoče in tisoče podpisov na peticijah, v katerih se zahteva osvoboditev vseh takozvanih političnih jetnikov.

Dne 4. aprila se je mudila pri predsedniku deputacij unijskih voditeljev, katerim je začeljeval Gompers, predsednik A. F. of L., ki je izrekla Hardingu željo, naj izpusti na svobodo politične jetnike.

Napram Gompersu je bilo izrečenih že mnogo kritik, češ, da ne nastopa dovolj energično za izpuštanje Debsa in drugih političnih jetnikov. Mnogo bolj so aktivne v tej akciji razne lokalne federacije delavskih unij ki delajo tudi na Gompersa moralni pritisk, da tudi on podvzame semintja kakor korake.

Delavstvo izvoli zastopnike v kongres in senat, voli mnoge sodnike in druge zakonodajne zbole in administrativna telesa, potem pa mora okoli njih moledovati za razne koncesije, ki niti niso koncesije. Vsega tega ne bi bilo treba, če bi delavstvo na volilne dneve glasovalo za svoje kandidate.

* * *

Zavedno delavstvo se ne bojuje le za košček boljšega pšeničnega kruha, temveč tudi za duševno hrano, ki mu jo kapitalistična družba odreka. Ko pride čas, ko se bo delavec lahko bavil tudi z globokejšimi vprašanjami duha, bo tudi njegovo telesno delo, brez katerega ne more živeti družba, spoštovanja. Ali tega ne bo v kapitalistični družbi, kajti kapitalizem se boji delavske izobrazbe kakor hudič križa.

Zakaj ne obratujejo premogovniki?

Nad sto tisoč premogarjev je v Zedinjenih državah brez dela, drugi pa delajo le po nekaj dñi v tednu.

V začetku leta 1920 je bilo v skladiščih in na trgu le mala zaloga premoga. Poraba je presegala producijo in razni obrati so morali rabiti premog iz svojih rezervnih zalog, kolikor so jih pač imeli. Premogarji so delali vsak dan in produkcija premoga je bila pognana na višek. Kljub temu je zahteva po premogu presegala produkcijo in cene so razstle do nevrjetne višine.

Za takratno pomankanjanje premoga se je dolžilo železnice, ki vsled desorganizacije niso mogle dovzeti dovolj premoga v industrialna središča. Verižnikom s premogom je bila dana prilika nagrabiti miljone in to so z občudljivo ustrajnostjo vršili.

Sedaj prihajajo razni ekonomi s svarilom, da je kriza s premogom blizu, namreč kriza, kakor je bila takrat, ko je bila zahteva po premogu večja, kakor pa produkcija. Zaloge premoga v tovarnah so večinoma izčrpane. Železnice niso nič v boljšem stanju ustreči velikim zahtevam za prevažanje premoga, kakor so bile pred dobrim letom dni. Ako se industrijski obrat v bližnji bodočnosti obnovi, bo tu zopet kriza — pomankanjanje premoga.

Samuel Dunn, urednik lista Railway Age, piše v eni zadnjih izdaj: "Če prizadeti kmalo ne spremene svojih sedanjih tedene v produkciji in prevažanju premoga, se bo ameriško ljudstvo v nekaj mesecih našlo v težki situaciji občutnega pomankanja premoga, kakoršnega še ni bilo."

Enaka mnenja imajo tudi drugi strokovnjaki. Ali zakaj premogovniki ne obratujejo? Zakaj je potem treba sto tisoč premogarjem čakati, da pride zopet pomankanjanje premoga, predno bodo dobili delo? Če se vsi prizadeti krogi zavedajo nevarnosti, ki preti vsled pomankanja premoga takrat, kadar se kolesje industrije požene v hitrejši tek, je čisto lahko napolnitvi skladišča s premogom sedaj in ravno tako tovarniške zaloge. Pa ni tako lahko. Kadar je industrijska depresija, se tovarnarjem, niti rudniškim in premogarskim baronom prav nič ne mudri. Kriza je, ki jim sicer semintja morda za nekaj stotisočakov ali morda tudi za nekaj milijonov škodi, toda pomankanjanje ne trpe radi tega. Pomankanjanje in glad je za delave. Kadar je trg zopet ugoden, tedaj prično delati "s polno paro". Ako primankuje ene ali druge vrste surovin, premoga, kemikalij itd., je to blagoslov za tiste, ki prodajajo tako blago, katerega primankuje na trgu. To je za kapitalistični svet razumljivo. Pri določanju cen nimajo nobenih obzirov. Ako poseže vmes država in določi maksimalne cene, se zgražajo in kriče proti vmešavanju oblasti v privatna podjetja. Ljudstvo, to dobro ljudstvo, za katerega so tako v skrbih uredniki ameriškega nečlanskega časopisa, pa mora plačevati račune vseh kriz in tripeti vsa pomankanja. Vse za sveti profit in ničesar za ljudstvo, to je geslo indu-

strijalcev, tudi če ga nimajo zapisanega na svojem praporu.

Ako bi se premogovniki obratovali za potrebe dežele in ne za profit posameznikov, ne bi bilo sedaj treba svaril, da grozi v bližnji bodočnosti kriza vsled pomankanja premoga. Naravna bogastva se morajo socializirati, postati morajo last ljudstva, ne pa peščice finančnih baronov, ki kontrolirajo to, v današnjem svetu nenadomestljivo sredstvo.

* * *

Socialna produkcija.

Brez delavev ne bi bila moč kapitalistov vredna piškavega oreha; brez delavev bi bili vsi stroji za nje mrtvi; brez delavev jim kapital ne bi dajal obresti; brez delavev ne bi bilo profita, brez profita pa ne bi imeli nobene moči. Od delavev je odvisno, ali stroji sploh delajo in kakor delajo. Če oni ne bi delali, ne bi bilo ne hrane, ne obleke, ne stanovanj, ne vsega tistega luksusa, ki ga samo bogatini užavajo.

Jasno je torej, da so pravzaprav delavei bolj gospodarji, kakor pa kapitalisti. Ali delavci večinoma tega ne spoznavajo, zato pa služijo kapitalistom na svojo lastno škodo. Če bi delavei to razumeli, bi tudi vedeli, da je v edinstvu njih moč, s katero lahko vse dosežejo.

To sicer ni nič novega; en del delavev, ki je imel več priložnosti misliti, je to že spoznal. Posledice tega spoznavanja so stavke. Delavei se pogostoma poslužujejo tega orožja, ali priznati moramo, da ne konča vsaka stavka z zmago delavev in slučajih niso redki, da se položaj delavev po takem poskusu često pohujša. Ako iščemo vzroke takih izgub, moramo priti do prepričanja, da škoduje delavecem največ premajhna gospodarska moč in pa pomankanjanje sloge. Tisti trenotek, ko delavei sklepajo štrajk, so navadno vsi navdušeni za boj, in če se more tak boj v kratkem odločiti, je dobro. Ako pa trajajo stavke dalje časa, je slaba, kajti če zmanjkajo sredstva za podpore, izgine pri mnogih prvi pogum. Skrb za življenje za družino, postane močnejša od prvotnega namena, zapuste svoje tovariše, gredo na delo, potegnejo še nekoliko delavev za seboj, in kakor hitro je čvrsta veriga delavev pretrgana, je pogostoma štrajk že tudi izgubljen. Nesloga pahnje delavee v slabši položaj. Ali tudi če bi bili delavei enega podjetja složni in dosti pogumni, da vztrajajo do konca, še nimajo gotovosti, da zmagajo, ker se lahko zgodi, da pridejo delavei od drugod in prevzamejo delo. Sloga mora torej obsegati širše kroge; ne samo delavei enega podjetja, enega kraja, ene stroke, temveč delavei iz vseh dežel morajo biti združeni složni, zedinjeni, če hočejo kaj velikega doseči.

Štrajk je zadnje sredstva delavev za doseganje boljših življenskih pogojev. Ali kakor za vsak boj, je treba tudi za štrajk temeljite priprave, tembolj, ker se nahaja gospodarska moč večinoma v rokah nasprotnikov. A kdo naj izvede te pravice?

Posameznik ne more izvesti nobenega boja, zato tudi ne more izvršiti vseh priprav. Ker pa se gre v boju delavcev za korist vsega delavnega ljudstva, je jasno, da so za boj in za priprave poklicani vsi delavci. Treba je torej organizacije, dobre organizacije. Pa še zanjo je treba dela, mnogo dela, zavednega dela, in kar je posebno važno: vztrajnega dela. Namen organizaciji pa mora biti delavski boj.

Kapital je znak naše dobe. Kapital so proizvajalna sredstva v zasebni posesti in kar je s tem v zvezi n. pr. nadvrednost. To historično kategorijo hoče socializem premagati in sicer na ta način, da podružabi sredstva in s tem onemogoči izkorisjanje ljudstva po posameznih kapitalistih. To izkorisjanje je vsled razvite blagovne produkcije veliko in povzroča za delavni sloj družabno bedo. Nikakor ni s tem rečeno, da hoče socializem odpraviti bogastvo. Nasprotno je res, da se v socialističnem sistemu bogastvo zelo pomnoži, in sicer v korist vsemu ljudstvu. Bogastvo torej nikakor ne izgine, tudi bogastvo v zasebni lasti ne. Socialist, ki stremi po tem, da odvzame posamezniku sleherno možnost svobodnega razpolaganja z njegovim posestvom itd., je utopističen socialist. Moderni socializem hoče le kapital kot proizvajalno sredstvo iztrgati iz moči zasebne zlorabe.

Garancija proti individualni zlorabi kapitala — kakor omogočuje to današnja kapitalistična družba — pa je kolektivna, t. j. skupna last proizvodnih sredstev.

Ta administrativni program socializma zahteva pa sicer ne absolutne, pač pa veliko večjo individualno svobodo, nego jo imamo danes. Ta večja individualna svoboda se zreali v njeni bodoči poslošnosti.

Gibalno pero, gonilna sila posameznika ali kakšne celote je brez dvoma potreba. Potreba je središče in izhod vsega narodno-gospodarskega gibanja.

Po veliki večini je danes kapital zasebna last. Ta pa je v velekapitalistični dobi že davno nehalo biti središče in cilj potrebnega proizvajanja, ker se osebna last ne omejuje na osebno rabo.

Izdelovanje produktov se ne vrši v velekapitalistični dobi več radi potrebe posameznikov in družbe, temveč radi dobička v svrhu množitve kapitala v rokah posameznika.

Socialno načelo torej je: Kolektivna proizvodnja. Temeljno načelo proizvajanja bodi potreba uporabe za ljudi. S tem bi bile odstranjena ena najhujših nesreč kapitalističnega obrata, krize, ki pa hne vsakokrat, ko nastopi, na tisoče družin v bedo in nesrečo.

Zahteva torej socializem kolektivno proizvodnjo, dočim kolektivni konsum kot nepotreben in postranski zavrača.

* * *

Kadar prečitate Proletarca, pa ga ne shranite, ga dajte vašemu prijatelju, da ga še on prečita. Opozorite ga na tiste članke, kateri so se vam posebno dopadli. Na ta način ga morda v par tednih pridobite, da postane naročnik Proletarca.

Ruska situacija.

Mnogo se piše o raznih trgovskih pogodbah, ki jih je sklenila sovjetska Rusija z Anglijo in nekaterimi drugimi državami. Od vseh strani so prihaja la ugibanja, kako stališče bo zavzela napram trgovjanju z Rusijo Hardingova administracija, toda zadnja Hughesova nota v tem oziru je dokazala, da se napram Rusiji nadaljuje s politiko, kakršno je začrtal Wilson.

V Rusiji ni vse v redu, kajti dežela je šla skozi dolgoletno vojno, revolucije in civilno vojno. Kljub vsem krizam zadnjih par let se je sovjetski sistem vzdržal na krmilu. Dasiravno je bila industrija in transportna sredstva desorganizirana, se tudi v tem oziru kažejo izboljšanja. V prvi vrsti potrebuje Rusija miru in odpravo blokade za svojo rekonstrukcijo. Tega pa ji kapitalistični krogi še ne dajo; na vseh koncih in krajih se sovjetski Rusiji delajo vsakokake ovire in tako je tudi trgovina z inozemstvom bolj fakt na papirju kakor pa v resnici.

Hughes svetuje Rusiji marsikaj, daje ji pogoje, ki jih mora izvesti, predno bo ta republika trgovala z Rusijo. Amerika trguje z drugimi državami, ki tudi niso v vseh ozirih uzorne niti za Zedinjene države. Toda ameriška vlada ne prihaja z zahtevami: to in ono mora biti drugače, predno vam bomo prodajali svoje blago. Zedinjene države se vmešavajo v notranje zadeve Rusije, Mehike in pa nekaterih držav v Južni Ameriki, v katerih je finančni Wall Street močnejši, kakor pa domače vlade.

Ker je v zapadnih evropskih držav ostal kapitalistični režim, se mora Rusija sprijazniti s tem dejstvom, pa delati koncesije kapitalistom, če hoče, da jih bodo pomagali pri rekonstrukciji in jih prodajali izdelke, katerih ne proizvaja ruska industrija. Tudi, če se to zgodi, kapitalisti še vseeno ne bodo mirovali in bodo storili vse, da poderejo vse načrte ruske vlade za socializacijo in jo privedejo na pot kapitalistične države. To pa je seveda drugo vprašanje. Eno je gotovo: Rusija še ne bo imela miru, dokler se obdrži na površju sedanji režim, ali dokler ne prodre tudi v drugih državah socializem na površje.

* * *

Polagoma se rušijo kitajski zidovi ob mejah evropskih držav. Ako hočejo živeti, se ne smejo zapirati druga pred drugo. V vseh glavnih mestih se vrše razne konferenčne in sestanki različnih komisij za določitev mej, medsebojnih regulacij za potovanja, tarife in vrše se dogovori za sklepanje trgovskih pogodb. Kakorkoli so razmere napete in četudi zizajo sovražnosti države proti državi še na vseh koncih in krajih, zidovi, ki jih ločijo, se morajo vseeno odmikati.

V maju se bo vršila konferenca zastopnikov baltiških držav, Poljske in Finske, da sklenejo med seboj trgovsko pogodbo. Ti pregovori se vrše že dve leti, toda dosedaj še vedno brez praktičnega uspeha.

Agitator.

Jurgis — človek, ki je prestal mnogo in poznal pekel čikaških klavnic in vse gorje, ki more zadeti koga v življenju, se je bil ustavil v dvorani, v kateri so imeli delavei shod, in je poslušal. Kdo je ta mož, in o čem govorí, si je misli.

Enako viharju, ki pribuči preko polja, enako ladji, ki jo po podi razburkano morje, je prevzela Jurgisa hipoma nerazumljiva razburjenost, neke vrste zbesnelosti. Govornik na odru je bil dolg, in koščen, suh kakor trska. Tanka, črna brada je obkroževala plemenit obraz. Črne, iskreče oči so ležale globoko v svojih jamicah. Govoril je naglo, razvneto in spremljal svoj govor z živahnimi kretnjami, kot bi hotel poslušalec pritegniti nase. Glas mu je bil globok in zvenel je čisto in jasno kot orglje. Preteklo je nekaj časa, predno je mogel Jurgis odvrniti svoj pogled od govornikove zunanjosti in obrniti pozornost na vsebino govorja. Naenkrat se je Jurgisu zazdelo, kakor da je pokazal govornik naenkrat na njega, kakor da bi prav njega vzel za predmet svojemu govoru, in tako je slišal Jurgis sedaj razločno ta glas, in tresel se je v razburjenosti, vsled notranje tuge, vsled hrepenenja in radi prevelike teže svoje bude. Govor tega nenavadnega moža ga je nenadoma ujel, prevzel in prešnil do dna duše.

"Vi slišite morda te stvari," je nadaljeval govornik, "in morda porečete: Da, res je, a vedno ni bilo tako. Ali pa: Morda pride čas, ko bo drugače, čas, ko nas ne bo več, in kaj je s tem pomagano nam? — In tako se vračate zopet k svojemu vsakdanjemu trpljenju; vračate se, da vas zdobi svetovna sila kapitala; da se mučite za koristi drugih: da živite bedno življenje v nizkih zamazanih bajtah; da delate v nevarnih in nezdravih tvornicah, da se borite s pošastjo gladu in pomanjkanja, vedno izpostavljeni nezgodam, boleznim in smerti. In z vsakim dnem je boj silnejši, z vsakim dnem delate bolj trdo, čutite železno roko vseh teh razmey težjo in težjo. Minevajo meseci, minevajo leta, — in vi prihajate zopet in zopet sem, da se z vami pričkam in da izvem, če vas revščina in pomanjkanje še ni omehčalo, če vam krivice in izkorisčanje še niso odprle oči. Čakal bom še najprej — ne morem drugače! Ni je puščave, kamor bi se skril, in ni jih nebes, v katera bi mogel ubežati. Kamorkoli pridem, iz enega konca sveta v drugega, povsod trčim na isti prokleti sistem. Vsi čisti in plemeniti nagibi svetovnih mislecev so vklenjeni v verigah in zadušeni v službi organizirane roparske grabežljivosti in zločinske lažomnosti. In radi tega ne morem mirovati, ne morem molčati, in radi tega se odpovem vsem udobnostim, vsi sreči, zdravju in dobremu glasu ter hodim po svetu, da glasno oznanjujem, kaj mi teži dušo. Radi tega mi ne more zamašiti ust neuboštvo, ne grožnje in ne zasmehovanje, ne ječa in ne preganjanje — nobena moč na svetu ne zmora tega! Če danes večer nimam uspeha, poskusim jutri vnovič, v vzvišeni zavesti svojega poslanstva, v trdni veri, da nekoč, ko se bo hrepenenje moje duše začelo uresničevati in ga bodo vsi razumeli, padejo vsi se-

danji predsodki in dvomi, ki ovirajo človeštvo v napredku. Vem, da bo potem prisiljen tudi najlenejsi, da se bo tresel največji sebičnež v strahu, da bo glas zasmehovanja in sramotenga utihnil, da se bo moral sleparstvo in hinavstvo poskriti v svoje temne brloge, in da bo le resnica edina, ki bo še ostala. Kajti jaz govorim za miljone, ki nimajo besede, — za zatirance, ki nimajo nikogar, da bi jih tolažil — za tiste, ki ne najdejo ne usmiljenja ne rešitve, katerim svet ni drugega kot ječa, trpljenje in počasna smrt. Govorim za revne otroke, ki se na plantažah južnih držav dan na dan trudijo in vbadajo, opotekajoči se vsled utrujenosti, topi od žalosti, živeči v edini nadi na bližnji grob; govorim za matere, ki si v svoji borni podstrešni sobici krvave prste s šivanjem, da obvarujejo otroke pred stradanjem; za revnega moža, ki leži na kupu cunj, boreč se s smrto in ki vidi svoje drage posvečene poginu; govorim za ubogo dekle, ki hodi nekje ravno v tem trenutku po ulici, in ki ji, trpinčeni od gladu, ne kaže drugo, kakor prodajati svojo dostojnost ali skočiti v vodo; govorim za vse tiste, kjerčoli se že nahajajo in ječijo v verigah, katere jim je skovala pohlepnost sveta; govorih za vse človeštvo, ki kliče po rešitvi; za obupano dušo moža, ki se hoče dvigniti iz blata in za tistega, ki uteče iz svoje kletke in hiti svojo pot proti svetlobi."

Grobna tišina zavlada po dvorani, slišati ni niti najmanjšega šuma. Potem pa hkrati zadoni kakor iz enega grla klic tisočerih. Jurgis je sedel popolnoma tiho in se ni ganyl, svoje oko neprestano uprto v govornika. Tresel se je po vsem životu.

Kar dvigne mož na odru roko. "Pretehtal in solid bom vas, bodite že kdorkoli, samo da pošteno iščete resnico. Toda najstrožje obsojam vas delavce, katerim bi krivice, ki jih slikam, ne smelete biti prazne besede brez pomena in brez čuta, kot igracha, ki se pozneje odloži in pozabi. Vam delaveem so te krivice živa resnica vsakdanjega življenja, verige na vaših udih, žezezo okrog vaših duš. Obračam se do vas, delavci, na vas, nadložni siromaki, ki ste ustvarili to deželo bogato, a vendar nimate pri vladni nobene besede. Na vas, katerih usoda je, da sejetete, drugi pa žanjejo, — da delate in slušate, za plačilo pa prejmete le toliko kot tovorna žival, ne drugega kakor hrano in streho, da vas vzdrže ravno pri življenju? K vam prihajam s svojim evangelijem. Vi ste tisti, na katere se sklicujem. Vem, kaj morem od vas zahtevati; kajti bil sem med vami, živel z vami vred vaše življenje, in nikogar ni tu, ki bi me mogel poučiti boljše. Skusil sem, kaj se pravi biti mrto blago brez gospodarja — biti snažilee čevljev, — živeti od skorje kruha, — spati na stopnicah, v predvežah, na vozovih. Vem, kaj se pravi stiskati zobe in živeti ob idealih, ki izginjajo kakor gradovi v oblakih. Vem, kaj se pravi, videti v divjem boju za obstanek poteptane v blato vse svoje duševne cvetke, vse svoje plemenite misli in stremljenja. Vem, koliko stanejo delavca njegove življenske izkušnje, — jaz sem jih plačal z gladovanjem in bedenjem, s telesnim in duševnim obupom, s svojim zdravjem in skoro s svojim življnjem. In če prihajam k vam poln novih nad po svo-

bodi, s trdno vero, da zasinejo nekoč lepši dnevi, da ustvarim novo duševno kraljestvo, novo ureditev dcila, — nisem iznenaden, ako vas najdem malomarne, lene in neverne. Da nad vami ne obupam. leži vzrok v tem, ker poznam sile, ki vas gonijo, — ker poznam grozni bič pomanjkanja, trn zaničevanja, ošabnost prezirljivega ravnanja od strani vaših zatiralcev; — ker sem si v svesti, da je med množico, ki je danes tukaj prisotna, — ne glede na tiste, ki so napram mojim izvajanjem brezbržni in topi; ne glede na tiste, ki so prišli past le radovednost ali pa se norčeval iz mene, — vendarle nekaj takih, ki so zakopani čez glavo v revščini in obupu, in katere sili k pozornosti in zanimanju slika odrešenja iz vseh grozot in vsen krvic, katere odkrivam njim strmečim očem. Tem bodo moje besede enake lesketanju, ki kaže v temni noči samotnemu potniku nevarnosti in zaprte na cesti, — besede moje, ki razrešujejo človeštvo osrečujoči problem in zmagujejo nad vsemi težavami. Mrena jim bo padla iz očij, okovi se bodo razklenili na njih nogah, skočili bodo pokonec s krikom hvaležnosti, ki so si jo sami ustvarili. Ne bodo se dali več ujeti, nobeno hlinjenje jih ne bo več omamilo, nobena grožnja več prestražila.

Od danes počenši, korakali bodo naprej, ne nazaj. Opasali si bodo meč znanja in stopili v vrste svojih tovarišev in bratov, oznanjali bodo moj evangelij vsemu svetu, kakor sem ga jim jaz oznanil, — velikrasni dar svobode in svetlobe, ki ni njihov niti moj, marveč neomajana dedščina vesoljnega človeštva! Delavei! Delavei! Odprite oči in oglejte se okrog sebe! Živeli ste tako dolgo v bedi in trpljenju, da so postali vaši čuti topi, vaše duše mrtve. Spoznajte enkrat v življenju ta svet, v katerem živite, — raztrgajte vezi starih predsodkov in oglejte si svet, kakršen je v resnici, v vsi njegovi odurni nagoti. Spoznajte ga! Spoznajte ga! . . .

Stotisoč mater je, ki žive v bedi in nesnagi, obupno boreč se, da borne prežive svoje male. Na tisoče starškov je odrinjenih vstran, brez vsake pomoci in brez sredstev, čakajoč na smrt, kot edinega odrešenika iz teh muk. Na milijone ljudi je, možkih, ženskih in otrok, ki ječijo pod jarmom mezdnega suženjstva, ki se neprenehoma, dan na dan, mesec za mesecem in leto za letom trudijo in vbadajo, da zaslužijo le toliko, kar jim je za življenje neobhodno potrebno, — otroci "usmiljenega" boga, ki so prokleti do konca svojih dni v enoličnosti življenja, polnega križev in težav, lakote in bede, vročine in mraza, nesnage in bolezni, nevednosti, pijančevanja in pregreh! — In obrnimo sedaj to strašno sliko, ki se ji pravi življenje in katero mogočniki in njih privrženci hvalijo "kot pametno in pravično družabno uredbo" — in oglejmo si jo z druge strani! Tu jih je nekaj tisoč, ki so gospodarji teh sužnjev, ki spravljajo plačilo za trud drugih. To, s čimer žive, ne zaslužijo sami. Niti ne vprašajo, od kod prihaja. Pripade jim samo od sebe. Edina skrb jim je, da spravljajo denar. Žive v palah, valjajo se v nasladnostih in razkošju, kakršnegaj jezik ne more opisati. Stotake spravljajo za par čevljev, za žepne robce, podvezе; miljone potrošijo na konje in za avtomobile, za ladje, za palače in slav-

nosti, za male dragocene kamne, s katerimi kinčajo svojo nečimernost. Življenje jim je le nepretrgano tekmovanje, kdo bo bolj brutalen in brezobziren v uničevanju koristnih in potrebnih reči, v potrati časa in življenja svojih bližnjih, srag in solza in krvi človeštva. Vse je njih lastnina, vse se steka k njim; — natančno tako, kakor se stekajo vsi potoki v reke in vse reke v morje, tako se neprestano steka kar samo od sebe vse bogastvo sveta v njih žepe. Kmetovalec obdeluje zemljo, tkalec sedi za svojo statvo, genij izumlja, modri vodi, učenjak študira in se poglablja, — in vsi sadovi tega telesnega in duševnega dela se zlivajo v nepretrgane reke, stekajoče se v morje ne-nasitnosti teh maloštevilnih ljudij. Vsa usoda človeške družbe leži v njih rokah. Vse delo sveta je odvisno od njih, in enako požrešnim volkovom pogoltno vse. Delavna sila vsega človeštva služi neprekliceno in večno njim v prid. Sukajte in obračajte, kakor hočete — človeštvo živi in umira zanje! Nimajo v lasti le dela človeške družbe, kupili so si tudi vlado, in povsod uporabljajo oropano in prisleparjeno moč, da napravljajo struge še bolj široke in prekope še bolj globoke, po katerih se steka reka dobička njim v naročje. — In vi, delavci! Vi naj bi bili rojeni le v ta namen, da jim služite, kot tovorna živina, da vedno mislite le na trpljenje prihodnjega dne? Je li kdo tu med vami, ki bi verjel, da sme to vedno trajati? Je li danes na tem shodu kdo, ki bi bil tako trdrovraten in zakrknjen, da bi vstal in rekel: Da, jaz verujem, da je bilo vedno tako in da tako tudi ostane do konca dni; sadove dela smejo vedno in povsod uživati le lenuh in zajedači, ki so poklicani, da spravljajo delavske žulje v svoji prešernosti in veseljačenju ter jih razmetavajo v nepotrebne namene? Da bi delo človeštva ne pripadal tudi človeštvu in se ne uporabljal v občekoristne namene? Da bi se ne urejalo in ne vodilo po volji večine, po volji splošnosti? — Če pa ne sme ostati vedno tako kakor je sedaj, katera sila pa je, ki bo te nove zahteve uveljavila? Mislite li, da bodo ti kedaj napisali in podpisali oprostilni list za vašo svobodo? Mar bodo vaši tlačitelji brusili meč za vašo osvoboditev, vodili vojsko za vas, podili čete v boj za vas? Bodo li dali svoje bogastvo, da zidajo šole in izobraževalne naprave za vas? Bodo li v časopisu naznajali v svet o vašem napredovanju in vodili politične stranke? Ali ne morete spregledati, da je ta naloga vaša najvažnejša in najsvetjejsa naloga, ki vam je kedaj pripadala? Ali ne morete razumeti, da, kadar pride enkrat do preobrata, se bo to zgodilo le pod najhujšim odporom od strani bogatih in vladajočih, med psovanjem, sovraštvom in preganjanjem, pod šibami in v ječi? Nastaviti boste morali svoja gola prsa udarcem besnosti vaših zatiralcev, — prisiljeni k temu po strogem in bridkem nauku slepe, neizprosne potrebe, po mukopolnem stremljenju neizobraženih duhov, po slabotnem bobljanju neukenega glasu. Zmaga se bo izvojevala z denarjem, ki so ga pristradali reveži, — z izkušnjami, ki so ukradene spanju in počitku, — z idejami, ki so se porodile v senci vislie in ječe . . . To bo gibanje, ki se je porajalo v nižavah, boječe in prezirno, — rodilo se preganjano v maščevalnosti in sovraštvu. To-

da klicalo vas bo — delavce, vas mezdne sužnje, z napovedujočim glasom, kateremu ne morete ubežati, kjerkoli se že nahajajte,—z glasom vseh krive, ki so se vam storile, — z glasom vseh vaših želja, — z glasom vaše dolžnosti in vaših upov, z glasom ubogih zahtevajočih, da bodi konec bede, — z glasom zatiranih bo oznanjalo konec slehernega izkorisčanja, — z glasom moči, okovane z obupnimi naklepi, z radoščjo in pogumom, rojene v brezdanjem grobu strahu in razdvojnosti! Glas dela bo zadonel, preziran, posvan, in vendar mogočen, strašen vsem lupežnikom, pa zaslepljen in uklenjen in svoje moči se zavedajoč! Senj upora požene delaveca kviško, upi se bore v njem z bojaznijo — in nenadoma plane pokonci, in iz prs se mu izvije krik, slišen v najoddaljenejši kot sveta! In po bliskovo se uresničijo sanje! Začne se gibati, plane kvišku — in verige leže na tleh zdrobljene, okovi odpadejo — vspne se pokonci, visoko, kakor gora in skoči kakor orjak in razkriči svojo osvoboditev v svet z nepopisno radostjo . . .

(Iz knjige "Džungl".)

• • •

BALKANSKA FEDERACIJA.

Listi poročajo, da se je v Belgradu mudila delegacija Albancev, ki je skušala pridobiti belgrajsko vlado za nekako zvezo z Albanijo. V Belgradu se je vršil tudi shod, na katerem so razni govorniki poudarjali, da je sedanji čas ugoden za zvezo med Bolgarijo in Jugoslavijo, kateri naj se bi pri-družila tudi Albanija. V Sofiji so naklonjeni tej ideji, toda srbski državniki ji niso posebno prijazni in izgleda, da bodo še v nadalje zastopali antipatično stališče napram Bolgariji, katero še vedno gledajo kot državo, ki je bila v vojni proti Srbiji. Čimprej se skuša ublažiti sovražna čutstva med Bolgari in Srbi in čim prej pride do zedinjenja Bolgarije s Srbijo, čim boljše bo to za ljudstvo na Balkanu, ki potrebuje prijateljskih odnosov med seboj, ne pa rožljanja s sabljami in naklepov za maščevanja in nove vojne.

Dovolj je izrabljala evropska diplomacija balkanske državice za svoje intrige. To bi morali vedeti tudi ministri v Belgradu, pa spoznati, da je sreča narodov v zbliževanju in kooperaciji.

• • •

V juniju se bo vršil kongres Jugoslovanske socialistične zveze. Ako v vaši naselbini še ni socialistični klub, ga ustavovite, da boste tudi vi reprezentirani na tem zboru. Udeležba na tem kongresu bo zrcalo zavednosti in izobrazbe našega delavstva v tej deželi. Videli bomo, koliko je frazarjev in koliko je resničnih delavev za socializem.

Dne 29. marca je angleška neodvisna delavska stranka na svoji konferenci odklonila vstop v moskovsko Internacionalo, ker se ne strinja s pogoji, navedeni v famoznih 21. točkah. Proti pridruženju je bilo oddanih 521 glasov, za pridruženje pa 97.

Kako so nastali kontinenti.

Veda hoče vedeti. Da to doseže, preiskuje. Pri tem igrajo tudi hipoteze veliko vlogo. Toda med hipotezo in dejstvom dela znanost veliko razliko; absolutno veljavno ima zanjo le to, kar je dognano in z dokazi utrjeno. Hipoteza je pravzaprav le pripomoček za olajšanje nadaljnjih raziskav.

Če je znanost kaj do konca dognala in dokazala, tedaj pravi: To vem. Če ima hipotezo, tedaj pravi: Mislim, da bi moglo tako biti.

V tem je pravzaprav glavna razlika med znanostjo in vero. Vsak dan se lahko prepričamo, da vera "vse ve." Znano ji je, kar je bilo, kar je in kar bo. Ona pozna ta in oni svet. Uganka življenja ji ni nobena uganka; sploh ni zanjo ugank. Njeni zastopniki, ki so bili navzoči pri ustvarjenju sveta, so videli razkošnost nebes in opazovali strahote pekla. Česar ni mogel videti in spoznati noben človek, to jim je enostavno "Bog razodel". Nič na svetu ne more biti tako prevzetno kakor vera s svojo domišljeno vsegavednostjo.

Znanost je skromna. Ona popolnoma mirno priznava, da so meje, katerih še ni prekoračila in da so tudi meje, katerih ne more prekoračiti. Znanost se neprenehoma uči. Tako raste. In če danes dožene, da se je včeraj motila, se nič ne mota semintja, ampak enostavno pové, da je prišla danes do boljšega spoznanja.

Če so uspehi znanosti omejeni, je pa polje njene dela neomejeno. Kar je že dognala, ji služi za izhodišče, odkoder vodijo pota dalje do novega dela, do novih raziskav, do novih rezultatov. Kakor se množe izhodišča, tako je vedno več in več potov, tako se neprenehoma širi polje znanstvenega dela. Tako se pa tudi množi človeško znanje.

Med naloge vede spada tudi spoznavanje našega doma — planeta zemlje. Nekdanji nauk, da je ta prašek v vsemirju središče vsega sveta in da je luna in solnce in vse zvezdovje ustvarjeno le zaradi nje, je seveda že davno ovrženo. V brezstevilnosti zvezd, v kateri je miljon le majhen pojm, je naša zemlja le ena sama zvezdica, in sicer nikakor ne takša, da bi bil opravičen bahavi priimek "najboljši vseh svetov".

Ali četudi je na miljone zvezd, žarečih z lastno lučjo, katere zemlja nima, na miljone večjih, na miljone bolj razvilitih zvezd, četudi imajo druge po celo gardo trabantov, dočim sprembla nas le precej klavarna luna, četudi nimamo Saturnovih obročev, je vendar študij te naše nepravilne oble zanimiv in za nas pravzaprav najbližji.

Morda so na kakšnem drugem planetu mnogo inteligentnejša bitja od nas; toda mi jih ne poznamo. Morda zori na drugi zvezdi mnogo žlahtnejše sadje od našega; toda ne dosežemo ga. Na svetovih, ki niso napram svojemu solneu tako nerodno nagnjena kakor naš, so gotovo ugodnejši klimatični pogoji. Toda mi nismo tam.

S to zemljo moramo biti zadovoljni, kakršna je. Niti na to še ne moremo misliti — vsaj za nekaj časa še ne — da bi naravnali njeni os, kakor pripoveduje

J. J. Astor v neki zelo fantastični fantaziji. Tako moramo vzeti to našo domovino, kakor jo je napravila Priroda po svojih zakonih. Ali vsaj poznati jo moramo; in znanost nam hoče tudi to omogočiti. Ne opisuje nam le sedanje slike in oblike njene, ampak študira tudi njeno preteklost, njeno zgodovino od rojstva, pa do sedanjega dne.

Med drugimi je zelo zanimivo tudi vprašanje o kontinentih. Na vsakem zemljevidu ali globusu lahko vidimo, da imamo njih pet: Evropo, Azijo, Afriko, Ameriko in Avstralijo, poleg tega pa še številne otroke.

Pravzaprav — če hočemo govoriti resnico, — ne vidimo tega na nobenem zemljevidu. Tako nas uči le stara zemljepisna tradicija; sicer pa ni res, da sta Azija in Evropa dva kontinenta; pravilno je, če se pravi, da je Evrazija en kontinent, kajti nikjer ne loči morje Evrope od Azije. In dokler ni bil izkopan sueški kanal, je celo Afrika po pravici pripadala temu kontinentu.

Kako so pa nastali kontinenti?

Sveti pismo je s tem vprašanjem hitro gotovo. Tiisti človek, ki je bil še pred prvim človekom na svetu in je opazoval prvo delo Jehove je videl, kako je Bog ločil suho zemljo od vode, in nam ni treba nič druzega kakor verjeti. Ampak verjeti se ne pravi vedeti. Znanost se ne more zadovoljiti s takimi bajkami.

Najenostavnnejša rešitev vprašanja bi se zdela na ta način, da so se kontinenti vsaj v približno enaki kakor sedanji obliki razvili vsak zase. Kakor je dandanes splošno znano, je naša zemlja večkrat izpremenila svojo obliko. Če se govorí natančno, je treba reči, da jo neprenehoma izpreminja. Najraznovrstnejše sile vplivajo na to, na primer vulkani. Kadar bruha tak še neutisan ognjenik, zlasti če spada med velikane svojega rodu, zna uničiti cela mesta, kakor je storil Vezuv z glasovitim mestima Herculanum in Pompei; cel otok lahko razdene, kar je dokazal zloglasni Krakatau.

Tudi potresi so zelo delavni. Ta zemeljska gibanja ne uničujejo le tega, kar napravi človek, ampak tudi zemeljska skorja pretrpi marsikatero izpremembo od njih.

Najvztrajnejša pri tem delu je pa voda. Ona nikdar ne miruje. Če ima nižino pod sabo, teče dol; iz notranjosti zemlje se da včasi z različnimi procesi pognati na dan; kadar pritisne mraz, opusti svojo tekočo obliko, pa se spremeni v led; če jo ogreje solnce, se spari in se brez peroti in motorja dvigne v zrak; tam se ohladi pa se zopet vrne na zemljo kot dež, sneg ali toča. Tukaj prodira v prst, če ne naleti na premočne zapreke, sicer pa začne zopet svoje potovanje po potokih, hudournikih, rekah. In kjer teče, tam gloda. S hribov nosi prst, pesek, kamenje in rude v dolino, v jezera, v morje. V oceanu valuje, pa liže obrežja otokov in kontinentov; če ji še veter pomaga, buta s silo ob bregove in trga včasi cele kose od njih.

Ali še davno preden so mogli potoki in plazovi znižavati hribe in izravnati globeli, je zemlja izpreminjala svoje oblike. To menjavanje je njeno živ-

ljenje. V davnih, davnih časih, kakor pravimo mi, ki se nam zdí stoletje že dolga doba, dočim ne pomeni v večnosti več kakor sekunda, je bila ta naša zemlja taka, da niti ne bi bila mogla biti naša. To se pravi: Noben človek ne bi bil mogel živeti na njej. Kdo izmed nas naj bi bil na primer vztrajal na njej, ko je bila sama žareča tekočina! In kdo naj bi bil eksistiral potem, ko ni bilo tal pod nogami, ker je bila vsa površina pokrita z morjem?

Naše prvo življenje se je sicer pričelo v morju; ampak prvi naši pradedje niso bili ljudje. Nekoliko precejšnjih milijonov let je potrebovala priroda, preden je iz prvega enoceličnega bitja razvila više organizirane živali in napisled človeka.

Iz vesoljnega morja so se dvignili kontinenti. Naj so že imeli drugačne obrise kakor sedaj, ko so se na eni strani otresli vode, dočim jih je ta na drugi strani oglodala; v splošnem bi se zdele človeku vendar najbolj enostavno, da so bili že pri svojem postanku kontinenti tisti, ki obstajajo še dandanes.

Ej, da! Če ne bi bilo tu neke sitnosti! Učenjaki nam dokazujojo — ne "pravijo", ampak dokazujojo — da se razvijajo vse oblike življenja po pogojih, ki jih najdejo v svojih okoliščinah. Na raznih kontinentih so pa okoliščine različne. Torej bi moral biti na raznih kontinentih rastlinstvo in živalstvo različno.

Deloma je res tako. V Avstraliji najdemo živali, na primer komičnega vodnega kljunača (*Ornithorhynchus paradoxus*), sesavca s kljunom, ki leže jaja; nikjer drugod na zemlji ni najti tega čudnega humorista. Sploh ima mnogo živali in rastlin svojo omejeno domovino. Toda poleg tega pa najdemo mnogo enakih ali pa zelo sorodnih bitij na raznih kontinentih. In tu nastane vprašanje: Kako so prišla z enega na drugega i Nobena opica, noben medved ne more preplavati oceana; noben ptič ga ne preleti.

O nekaterih tujcih pač vemo, kako so se presečili. Človek jih je premestil. Iz Amerike je na primer importiral krompir in solnčnico v Evropo, v Ameriko je pa prepeljal vrabce iz Evrope; prvo je bilo vsekakor bolj pametno od drugega.

Ali kaj je z onimi rastlinami in živalmi, katerih ni prevažal noben človek? Kaj je recimo s fosilno favno in floro, ki se izkopava iz starih plasti tega in onega kontinenta in kaže vse značne sorodstva? Kako so se je to moglo širiti po zemlji, če so bile vodne zapreke take kakor sedaj?

Na to vprašanje je doslej odgovarjala hipoteza, da so bili med kontinenti takoreč prirodni mostovi, ki so se tekom časa pogreznili, tako da so izginile zvezze. Tak most, se je mislilo, je bil med Alasko in Sibirijo; otoki v onem delu morja so še njegovi ostanki. Mnogo preglavic je delala povest o "Atlantiči", o ogromni deželi, o kateri govori Plato po pripovedovanju nekega staroegiptovskega duhovnika. Po mnjenju nekaterih je bil to velik otok v Atlantičnem oceanu; drugi so mislili, da je ta Atlantis, raztezajoča se od severne Francije proti zapadni Afriki, potem pa nekako do Brazilije spajala "stari" in "novi" svet.

Sedaj poroča popularno znanstveni časopis "Sirus", da je Alfred Wegener izrekel novo hipotezo. Po njegovem mnenju so bili v davni dobi vsi kontinenti enotna celina, in v terciarni dobi so se ločili tako, da so odpadli, se pogreznili, ali bili odgnani posamezni kosi kopnин. Južna Amerika bi se bilo ob začetku, severna pa ob koncu terciarne dobe ločila od Evrope in Afrike. Na ta način bi bil Atlantični ocean le ogromno povečana ločilna razpoka.

Ta na prvi pogled predzrna hipoteza ima oporo v dejstvu, da se še danes vrše izprenembe v razdalji od vzhodnega do zapadnega kontinenta, ki so dognane z določbo zemljepisne dolžine. Izkazalo se je, da je razdalja med Cambridgejem in Greenwichem v 23 letih narastla za 0.23 sekund, tako da znaša letno povečanje razdalje približno eno stotinko sekunde, t. j. okrog štiri metre.

Ker znaša razdalja med Evropo in severno Ameriko okrog 3500 kilometrov, bi prišli do rezultata, da sta se oba kontinenta ločila pred milijonom let, če namreč predpostavljamo, da je bilo povečanje razdalje vsako leto enako. Tako bi prišla ločitev res v terciarno dobo.

To je torej nova hipoteza. Veda je ne prodaja za sveto resnico in nihče ne zahteva, da se mora verjeti in da storí smrten greh, kdor ne verjame. Ampak hipoteza je, ki se opira na gotova dejstva in daje s tem znanosti priliko, da jo študira. Znanost bo to priliko porabila.

Za leto 1914. je bila namenjena natančna dolžina med Evropo in Ameriko. Vojna je to delo preprečila — za enkrat. Po vojni pride delo mtru in znanosti zopet do veljave.

• • •

Pred par dnevi je bilo med novečami na prvi strani v ameriškem časopisu poročamo, kako mladi španski prestolonaslednik obdeluje vrt, na katerem neguje razno sočivje, ki ga daje revnim družinam v Madridu. V tem blagem delu vzgaja prestolonaslednika kraljica Viktorija. Lepo je, da fant obdeluje vrt, če ga sploh obdeluje. Najbrže vrši to delo kak izučen vrtnar, medtem, ko služijo take povestice o princih v prvi vrsti reklami za popularnost. Bili smo navajeni stoterih takih anekdot o dobrotah, s katerimi so napolnjena srca nadvojvod, princev in princenzinj.

Bolj umestno bi bilo za Špance vprašanje, zakaj so v Madridu revne družine, ki so odvisne od miločine iz kraljevega vrta in drugih vrtov. Zakaj je sploh treba revnih družin, če je na svetu več živil, kakor se jih more porabititi, pa se jih zato uničuje. Kadar si bo ljudstvo znalo staviti taka vprašanja, pa nanje tudi pravilno odgovarjati, ne bo treba sadežev iz kraljevskih vrtov za revne družine, ker ne bo revnih družin. Prestolonasledniki pa bodo lahko resnični vrtnarji in kmetovalci, če bodo znali te posle. Ako ne, bodo opravljeni kaka druga koristna dela.

Ljubiti svoj narod se ne pravi lizati ga kakor mačka mlade.

Ivan Cankar:

V. TEMI.

Mračilo se je. Bilo je še zgodaj, ali na zahodu so se vzdigali oblaki, gosta, siva megla brez oblik, in tako je izginilo solnce. Vroče je bilo še s mirom in soporno; okna so bila odprta in prašilo je v sobo.

Soba pa je bila majhna in skoro brez počutja; durim nasproti je bilo dvoje oken z razbitimi šipami; tudi ogledalo, ki je viselo med okni v nekdaj pozlačenem okviru, je bilo na sredi ubito, ob eni steni zofa, pred njo miza in dvoje stolov; na drugi strani postelja in nad njo podoba Matere božje z Jezusom v naročju.

Troje otrok je bilo v sobi. Ana, dvanajstletno dekle, je sedela na nizkem stolcu in je krpala. Ozrla se je časih na sestro Tončko in na brata, ki sta sedela za mizo in igrala domino. Ana je imela resen, skoro starikav obraz; dolg je bil in koščen, nelerp, samo oči so bile lepe in velike, čudno mirne, kakor jih imajo ljudje, ki so doživeli mnogo. Njeno telo je bilo dolgo in neokretno, hodila je z moškimi koraki. Bolj vesel in otročji je bil obraz njene mlajše sestre; žive so se svetile oči in ustnice so bile rdeče in polne. Brat, najmlajši izmed njih, je bil podoben. Ani; tudi njegov obraz je bil resen, bolj širok, toda iste sive, nezdrave barve.

Oblaki so se vzdigali višje, v sobo je legel mrak. Ana je vstala in se je naslonila ob okno; gledala je po cesti navzdol, kakor da bi koga pričakovala. Čas bi bil, da bi prišla mati; šest je že morda.

Prisedla je k mizi, da bi igrala s sestro in bratom. Toda premislila se je; ležalo ji je na srcu nekaj neprijetnega in sama ni razumela, kaj je bilo. Žalostni so tisti večeri, ko leži v izbi prezgodnjem mrak in se vzdiganjo zunaj oblaki.

In tedaj se tudi Tinetu ni hotelo več. Naslonil se je s komolci na mizo in v tistem hipu je bil njegov obraz zelo star. Tončka se je vzdignila, da bi šla v kuhinjo in iskala po omari.

Zabobnelo je nekje v daljni daljavi; že so plzali oblaki proti mestu, bili so že skoro nad strehami. Zapihal je veter preko ceste in vzdignil se je prah.

Tine je pravilno vprašala: "Čigav je bil tisti voz, Ana, ki se je peljal zjutraj mimo?"

Prašal je in ni pričakoval odgovora. Lep je bil voz, pozlačen, in voznik je imel zlate porte. Švignil je mimo in nikjer ga ni bilo; kakor cesarjev voz. In Tinetu je bilo, kakor da je bil tisti voz vse, o čemer je sanjal — vse. Velika noč, cesarski Dunaj, pomaranče in kolači . . . "Hí-i!" in nikjer ga ni bilo več.

Tončka je zajokala v kuhinji.

"Kaj ni nič kruha, Ana?"

"Počakaj, da pridejo mati!"

"Zakaj ne pridejo mati?"

Tončkin obraz ni bil nič več vesel, tudi v njih očeh se je prikazala skrb.

"Kaj pač prinesejo mati?" je sanjal Tine in ni pričakoval odgovora.

Vsi trije so se zamislili. Govorili bi bili živahno in veselo o lepih stvareh, ki jih pač prinesejo mati, ali ležalo jim je na srčih nekaj neprijetnega. Zakaj žalostni so večeri, ko leži v izbi prezgodnji mrak in se vzdigajo zunaj oblaki.

Ana se je vrnila k oknu in ko se je sklonila, so ji vihrali lasje v vetru. Gledala je po ulici navzgor, navzdol — zdaj se morda prikaže mati z belim zavojem pod pazduhu, prinese dela, prinese kruha. Ali ni se prikazala. Pogledala je Ana proti nebu, in glej, vsega so bili že pokrili oblaki, sivi in težki, do vrha polni vodé.

"Napravi luč, Ana; tema je!"

Ana je šla v kuhinjo po svetilko; ali svetilka je bila skoro prazna, komaj za pol ure je bilo še olja. A do tedaj pride pač mati, pride morda še prej. Napravila je luč.

Luč pa je bila čudna tisti večer, ni mogla pregnati teme. Sence, ki so bile ztmaj in so segale v izbo, niso hotele izginiti. Velik rumen kolobar je bil na mizi, ali v izbi je bilo vse temno in vse temno je bilo zunaj.

"Kam so šli, mati?" je vprašala Tončka.

Ana ni vedela odgovora. Napotila se je bila mati kakor mnogokdaj — morda brez cilja, ničče ni vedel kam. Samo to so vedeli, da se vrne z belim zavojem pod pazduhu.

Pomisnila je Ana in v prsih jo je zbolelo; spreletelo jo je kakor bojazen.

Tudi Tineta je bilo spreletelo ob istem času, "Igrajmo" je dejal in posedli so okoli svetilke. Igrali so na dolg, ker niso imeli ne krajev, ne orehov. Ali ko so doigrali prvo pot, so nehali. Težko jim je bilo, kakor da se snuje nekje nekaj nelepega, neprijetnega, in zato so bile težke tudi roke, kakor lesene; ležale so mirno v naročju, naslajale so se na mizo.

Ali je ugašala luč, ali pa so rasle sence ter piley svetobo. Bilo je zmirom temnejše; na obrazih, ki so se sklanjali k svetilki, je bila rumena luč. Take obraze imajo mrliči, kadar se tresejo ob odrum plameni sveč.

Ozrla se je Ana na cesto; še se je svetilo medlo, morda samo od svetilke, ki je gorela ob oglu; debele kaplje so padale v prah.

"Poglej, Ana na cesto, še je svetilo medlo, morda samo od svetilke, ki je gorela ob oglu; debele kaplje so padale v prah."

"Poglej, Ana, še ti, če ni več kruha v omari!"

"Nič več ga ni."

"Tudi jabolka nobenega?"

"Počakaj, da pridejo mati?"

Zdaj se je domislila Ana, kako se je bila mati napotila. In spomnila se je tudi na reči, ki bi jih drugače ne opazila. Zdaj jih je opazila in sama se je prestrašila nerazumljive bojazni, ki se je plazila polagoma v srce in je rasla zmirom bolj.

Mati je hodila vse popoldne po izbi, zmirom od duri do okna, glavo sklonjeno, roke prekrižane na prsih. Vsi so bili spodaj. Tine in Tončka, in tudi Ana je pogledala v izbo samo časih in se je vrnila pred hišo na prag. In kadar je pogledala v izbo,

je hodila mati molče, s težkimi koraki, in se ni ozrla nanjo. Ko se je že skoro mračilo, je ogrnila mati ruto in je šla. Nikogar ni pogledala in nič ni naročila; Tine je šel za njo, ali ko se ni ozrla nanjo postal ob oglu in se je vrnil.

Ana je čutila bojazen, toda ni je razumela. Tako je odhajala mati zmirom in tudi zmirom je tako hodila po izbi, od duri do okna, glavo sklonjeno, roke prekrižane na prsih, srepo skrb na obrazu. . . Samo zdaj bi ne smelo biti takoj, zakaj žalostni so taki večeri.

"Luč umira!" je vzkliknil Tine, in ves prestrašen je bil, kakor da bi se bližalo nekaj ne veseloga.

Ana je stopila k svetilki in jo je privila; za svetilo se je, toda spet je temnel rumeni kolobar na mizi, ničal se je plamen. Vsi so strmeli v ta plamen, ki je pojomal takoj hitro že so se prikazovali rdeče iskre, prasketalo je, umiralo, čedno je rdela in trepetala poslednja svetloba, trepetala je tudi na plašnih obrazih, ki so se sklanjali globoko. Ana je privila odvila, in v tistem hipu je bila tema vsenaokoli; oči so strmele in niso videle ničesar.

Tončka je zajokala.

"Mati!"

Zajokala je, ali prestrašila se je in umolknila. Tudi jok je bil prevesel in preglasen za to čudno temo, ki je bila napolnila vso izbo in tam zunaj vso cesto in ves svet.

Deževalo je in časih je udarila kaplja ob okno, kakor da bi potrkala nevidna roka.

"Pozno je že!" je izpregovoril Tine; glas mu je bil tih in boječ; strah ga je bilo tišine in ni se je upal žaliti.

Komaj je Tine izpregovoril, se je dvignila v odgovor ura v sosednjem stanovanju; zid je bil tenak in slišali so čisto natanko hrešćeč, ubite udarce, ki so rezali v tišino kakor s skrhanim nožem. Ura je bila pokvarjena; bilo je in bilo neprestano, našteli so trimajst udarev; nato je zahreščalo, kakor da bi se vrtilo s čudovito naglostjo veliko število drobnih kolese; in vse je bilo tiho.

Bojazen je utripala v sreih in iz bojazni so se porajale čudne misli, kakoršnih ni ob belem dnevu in ki čakajo tam v sencah. Vesele so morda časih, ali tisto veselje je bolestno; ne frfota prijetno, kakor metulj v solnec, in tudi ni glasno, kakor pesem; molči in leži pod težko misljijo, živ človek v rakvi.

Pride morda mati, vsa obložena, z veselim namehom v obrazu. "Glejte, otroci, kaj sem vam prinesla. Ali ste že težko čakali? Skoči, Tine, po olja! Očedi svetilko, Ana!" In stopi k mizi, odvija številne zavoje. . . Morda stopa že po stopnjičah. . . Upanje je utihnilo, da bi ne motilo prijetnih korakov. Ali so bili koraki! Glasilo se je in je utihnilo, oddaljilo se je; samo v mislih so bili koraki? Gasilo se je in je utihnilo, oddaljilo se je; samo v mislih so bili koraki, in ko so se misli razčalostile, so koraki utihnili.

(Konec prihodnjič.)

GLASOVI IZ NAŠEGA GIBANJA.

Collinwood, O. — V nedeljo 24. aprila priredi klub št. 49, JSZ., shod v Kunčičevi dvorani na Waterloo Rd. Med drugim bo na tem shodu govoril sodrug J. G. Willert, tajnik socialistične organizacije države Ohio.

Sodruži agitirajte, da bo ta shod dobro obiskan, da bodo ljudje izvedeli, zakaj imamo brezposelost, preganjanja in druge take dobrote in zakaj je socializem poklican, da spremeni sedanji družabni red in s tem odpravi brezposelost in pomankanje ter garanje za interes profitarjev. Vse kritiziranje vam nič ne pomaga, če ne poznate vzrokov, ki prinašajo slabe čase in če niste potem, ko prideite do spoznania, tudi član organizacije, ki se hori za pravičnejši red. Dokler delavstvo ne bo dalo nekoliko več zanimanja in aktivnosti za socialistično organizacijo, toliko časa bo lahko stokalo in stokalo ter se pritoževalo, pa ne bo vse nič pomagalo. Stokanje in jamranje ne ozdravi bolezni ;drugih, boljših sredstev je treba.

Nekateri rojaki se zelo radi poslužujejo fraze "čemu bi pristopil v klub, saj nam tudi socialisti ne morejo pomagati". Seveda ne morejo pomagati kakor kaka "Salvation Army" ali kaka druga podobna dobrodelna organizacija. Socializem ni dobrodelna organizacija, ker je za odpravo vzrokov, ki nudijo hinavskemu svetu priliko ljudi izkorisčati potem pa jim vreči nekaj drobtin, da se s tem slave, kako so dobrodelni. Socializem ne more dati ničesar, dokler obstaja kapitalistični družabni red. Kapitalizem bo padel, in takrat bo dobiло človeštvo socializem. Delo za profit izgine, izkorisčanje preneha, delalo se bo za potrebo. Ljudstvu bodo dani vsi pogoji za izobrazbo in dostoјno življenje. To je nagrada, ki jo prinese socialist. Kdo misli, da pove kaj pametnega, če se "izgovarja, "da tudi socializem dosedaj še ni nobenemu pomagal", se moti, kajti s takimi frazami le dokazuje duševno revščino, ki je toliko kriva, da je na svetu še tako mnogo nazadnjaštva.

Socialistična stranka ne more doseči ničesar brez članstva in časopisa. Nobena država se ne more vjevit, ako nima vojakov. Nobena stranka, nobena organizacija ne more doseči ničesar brez članstva. Čim več ga ima, močnejša je. To velja tudi za našo stranko. Kadar se bo manj ljudi izgovarjalo, da jim ne more pomagati, pa jih več delalo za socialistom, bomo šli hitrejše cilju nasproti.

Dolžnost delavca je, da postane član socialistične stranke. Ako je še toliko nezaveden, da ne pozna te dolžnosti, ga je treba podučiti. Učiti pa se moramo vsi, iz časopisa, literature, shodov, predavanj itd. Socialistom je znanstven in ljudje, ki ga propagirajo, hčemo naprej in ne nazaj. Socialisti se moramo torej učiti in usposobljati da bomo res zmožni voditi družbo.

Opozarjam vas ponovno, da ne zamudite shoda dne 24. aprila v Kunčičevi dvorani. Agitirajte za udeležbo med znanci, kjerkoli se vam ponudi prilika. Mike Podboj, organizator.

Aliquippa, Pa. — Ker se dne 17. aprila vrši za zapadno Pennsylvanijo na Presto konferenca J. R. Z., je bila seja našega kluba št. 211, JSZ., preložena na dne 24. aprila. Toliko v ravnjanje sodrogom, da pridejo na klubovo sejo 24. namesto 17. aprila.

Priporočam, naj se sodruži udeleže tudi prej imenovane konference, ki se bo vršila dne 17. aprila v Presto.

Na somišljenike apeliram, naj postanejo člani socialističnega kluba in se pridružijo s tem delu v organizaciji. Čim več nas bo, lažje bomo vršili naše delo socialistične propagande in vzgoje.

Jacob Kotar, tajnik kluba št. 211.

Luzerne, Pa. — Seje slov. soc. kluba št. 218, JSZ., se vrše vsako drugo nedeljo ob 3. popoldne na 376 Miller St. in ne več v starih prostorih. Prosim, vpoštevajte v bodoče novi naslov za prihajanje k sejam. — Na prihodnji seji bodo na dnevnem redu važne stvari, zato apeliram na članstvo, naj se polnoštevilno udeleži.

Aktivno delo v socialistični organizaciji je edini način, potom katerega bo dosežena osvoboditev proletarijata. Vzgajajmo iz delavcev razredno zavedne sodruge. Tajnik kluba št. 218,

ZA INDIANAPOLIS, IND.

Članom socialističnega kluba št. 25 J. S. Z. se nazaščita, da se vrše redne seje vsako tretjo nedeljo v mesecu ob 9. dopoldne v "Narodni dvorani." Apeliram na vse člane kluba, naj se vdeležujejo sej v polnem številu. Na delo sodruži, sedaj je čas, da ustvarimo jako socialistično organizacijo v Indianapolisu. Tajnik kluba št. 25 JSZ.

IZVLEČEK ZAPISNIKA SEJE EKSEKUTIVE J. S. Z DNE 25. MARCA 1921.

Navzoči so Fr. Tauch, Gottlicher, Udovich, Zaitz, Godina, Luchich, Pojich in Petrich. Seji prisotnivjeta tudi J. Owen in C. Pogorelec.

Predseduje Gottlicher. Zapisnik zadnje seje se prečita in sprejme. Po zapisniku poroča tajnik, da je procedura priključenja naših klubov v državne organizacije izvršena in da so danes dovolili gl. odbori državnih organizacij 50% popusta v neorganiziranih okrajih držav Illinois, Ohio in Iowa. Iz držav Penna, Kansas, Arkansas, Michigan, Minnesota in Indiana še ni dobil pojasnil, ker niso imeli odbori še svojih sej. Poleg tega je sprejel od gl. tajnika Branstetterja poročilo, da je eksekutiva skupne stranke dovolila J. S. Z. povrnitev svoté za vplačane čl. znamke, kot prispevek v organizacijski fond J. S. Z., in sicer do svoje konvencije v Detroit, Mich. Poleg tega poroča, da je preselil urad J. S. Z. v prostore socialistične stranke; se vzame na znamke.

Dalje poroča tajnik, da ima državna organizacija v Ohio poseben "initiation fee stamp," katerega mora imeti vsak član v svoji knjižici, ko pristopi v socialistično organizacijo v državi Ohio. Ta znamka stane 50c. Ker je to visoka svota, je apeliral na gl. odbor državne organizacije, naj bi znižal za naše člane v državi Ohio ceno teh znamk na 50%. Državni tajnik je odgovoril, da se je gl. odbor s tem vprašanjem pečal, ni pa mogel priti do zaključka, ker je to naredbo v državi Ohio izvršilo članstvo potom referendumu. V tem smislu je moral poročati našim klubom v državi Ohio, in jim pojasnil, naj pošljejo državnemu tajniku tozadovne "initiation" prispevke po 50c od člana.

S tem v zvezi je sprejet predlog, "da priredi tajnik J. S. Z. samostojno ali pa v zvezi z ostalimi tajniki federacij pritisik na strankino konvencijo v Detroit, da se tozadovni "initiation" prispevki v državi Ohio odpravijo, in da se upelje po vseh državah enake cene za članske prispevke.

Tajnik poroča, da je bil šest tednov bolan, da pa je opravil svoje delo s pomočjo soproge, ki je bodila v urad po pošto. Delo je opravil po svojih najboljših močeh, in pritožb glede kakšnega nereda ni bilo.

Dalje priporoča, naj bi se redne seje eksekutive radi uspešnejšega dela vršile vsak mesec, namesto vsake tri mesece, kakor je bilo to doslej. Na ta način bi dobili klubu pogosteje vpogled v delo eksekutive in bi o njenih zaključkih razpravljali na svojih sejah. V ta namen naj bi dobili klubu zapisnik sej eksekutive vsak mesec, bodisi da je zapisnik objavljen v Proletarju, ali pa če jim ga dostavi gl. tajnik potom pošte. To se vzame na znanje in odobri. Sklenjeno, da se vše seje eksekutive J. S. Z. v bodoče vsak zadnji petek večer v mesecu.

O članstvu poroča tajnik, da porašča; ne sicer tako, kakor bi bilo želeti, toda porast je vidna in je upati, da v bližnji bodočnosti izdatno pospeši. Novi klubki so se prijavili v teku meseca februarja in marca v Cuddy, Pa., Pullman, Ill., Avella, Pa.; nanovo se je priglasil stari klub št. 13 v Sygan, Pa. Posamezen član je pristopil Frank Lipar v Trommald, Minn. Dobrostoječih članov 24. marca je 750. Prenehal je s poslovjanjem srbski klub št. 212 v Detroit, Mich., ker se je večina članov izselila za delom. Klub se zopet reorganizira, čim se izboljšajo delovne razmere. — Vsled izdatkov na državne organizacije je sedaj vsak mesec \$100.00 več izdatkov, vsled česar se je zvezna blagajna tako izčrpala, da bo moral apelirati na slovensko sekcijo za \$100.00. To se vzame na znanje.

Preide se na priprave zbora. Predno se preide na izbranje provizoričnega dnevnega reda (dnevni red je bil že objavljen v zadnji številki Proletarca), se določi mesto zborovanja. Po kratki razpravi se iz finančnih ozirov in drugih praktičnih razlogov določi, da se vrši IV. redni zbor J. S. Z. v Chicagi, Ill.

S tem v zvezi se nalaga tajništvo, naj da klubom navodila glede pošiljanja delegatov in njihovih potnih stroškov — to je, da jih plačajo vsled pomanjkanja finančnih sredstev pri Zvezi, klubki sami, v kar naj si preskrbe na en ali drug način za to potrebni fond.

Glede majniške proslave, ki pada letos na nedeljo, se zaključi, da se klube pozove, naj prirede majniške slavnosti v znamenju pridobivanja novih članov Zvezi in novih naročnikov Proletarca. Klubi, ki bodo predili majniško slavnost, naj se obrnejo za govornika na tajništvo J. S. Z., za kar nosijo potne in druge stroške klubbi.

Tajnik poroča, da mu odpade z mesecem marcem delna plača, ki jo je dobival kot sourednik Proletarca, to je \$7.50 na teden. Proletarec je dobil sedaj upraviško moč in plača, ki se je preje delila na razne dele, odpade sedaj na dve moči. Ker plača, ki jo dobi takoj pri tej draginji ne zadostuje, je primoran apelirati za \$5.00 povisjanja plače. Se odobri.

Končno se zaključi, da se ustanovi pri J. S. Z. organizatorični fond ter izda apel na vse organizacije, ki bi utegnile prispevati v fond. To je potrebljno, če hočemo, da bo turneja, ki je zamišljena za prihodnjo poljetje uspešna.

Zaključek seje.

Tajništvo J. S. Z.

SE NEKAJ O STRANKINIH ZNAMKAH ZA KONVENCIJO.

Pred časom, ko je tajništvo Zveze razposlalo na klube konvenčne znamke, ni bilo objavljeno ali poročano ničesar o dualnih konvenčnih znamkah. Tisti člani torej, ki dobivajo dualne znamke, so deležni do dualnih konvenčnih znamk, ki stanejo dve v eni 50c. Klubi, ki žele te vrste znamke, naj naznanijo tajništvo Zveze, koliko jih žele.

Tajništvo J. S. Z.

ZRTEV VOJNE.

Ena največjih žrtev vojne je brezvomno socialistično časopisje. Mnogim dnevnikom in tednikom je bila zabranjena pošiljatev in celo prejemanje pisem, mnogo socialističnih listov je bilo zatrženih ali pa so bili njihovi naročniki tako oblegani od strani oblasti, da so jih morali opustiti in je bil s tem list primoran prenehati izhajati.

Zadnjega julija je začel izhajati angleški tednik "NEW DAY." Pozneje se je moral list vsled tehničnih in gmotnih vzrokov preseliti v Milwaukee. Njegovo upravo je prevzel J. M. Barnes, uredništvo pa F. R. Heath.

S prvo izdajo v marcu je izšel "New Day" v povečani obliki. Med pisatelji in prispevatelji so najboljši bodisi na tej strani ali pa z one strani oceana.

Sodi se, da vsled konfiskacij raznih adresarjev iz prejšnjih let bivši naročniki socialističnih listov niti ne vedo, da New Day sploh izhaja.

Uprava povečanega lista "New Day" se nahaja na 528 Chestnut Street, Milwaukee, Wis., in stane en dolar za vse leto, pol dolarja za pol leta.

SPREMENJAVA NASLOVA PRI TAJNIŠTVU J. S. Z.

Tajniški urad Jugosl. socialistično zveze se nahaja od sedaj naprej na glavnem stanu Socialistične stranke 220 South Ashland Boulevard, Chicago, Ill., in ne več na 3639 W. 26th Street.

Tajniki klubov J. S. Z. in tisti, ki imajo s tajništvom opravka, naj naslavljajo vsa pisma takole: *Jugoslav Socialist Federation, 220 So. Ashland Blvd., Chicago, Ill.*

Tajništvo J. S. Z.

GLASOM SKLEPA EKSEKUTIVE J. S. Z.

na seji dne 25. marca t. l. se vrše redne seje eksekutive v bodoče vsak mesec namesto vsake tri mesece, kakor je bilo do zdaj. Seje se vrše vsak zadnji petek v mesecu. Ta sklep je bil storjen z namenom, da se privede člane J. S. Z. v ožji stik z eksekutivo in da pozna članstvo bolj podrobno delo J. S. Z. in Socialistične stranke, kar naj bi imelo za posledico, da nastane med članstvom J. S. Z. več aktivnosti in več življenja sploh.

Sklepi eksekutive bodo objavljeni vsak mesec v Proletarcu ali pa dostavljeni klubom potom pošte.

Klubi, ki imajo kakšne posebne predloge ali sugestije v kakršnemkoli oziru, naj jih pošljejo tajništu J. S. Z., da bo kooperacija med eksekutivo in članstvom J. S. Z. čim večja.

Tajništvo J. S. Z.

POROČILO O RAZPEČANIH ZNAMKAH J. S. Z.

ZA MESEC MARCH 1921

Družava	Mesto	Redne znamke	Dualne znamke	Prijemnici	Gl. stanu Soc. stranke	Družavni in okrajskih organizacijam
Ark.	Ft. Smith	10	2	\$3.70	\$1.20	\$1.50
Ill.	Springfield	10	7	5.45	1.70
"	Nokomis	5	8	4.30	1.30
"	Waukegan	15	—	4.50	1.50
"	Pullman	5	3	2.25	.80
"	Auburn	26	—	7.80	2.60	9.87
Ind.	Indianapolis	33	—	9.90	3.30	4.12
Iowa	Madrid	10	—	3.00	1.00	1.25
Kan.	Gross	5	1	1.85	.60
"	Skidmore	8	—	2.40	.80	1.75
Minn.	Chisholm	13	—	3.90	1.30	1.62
Ohio	Girard	36	—	17.80	3.60
"	Cleveland	40	20	19.00	6.00
"	Glencoe	15	2	5.20	1.70
"	Collinwood	20	—	6.00	2.00	16.62
Pa.	Luzerne	9	—	2.70	.90
"	Hermine	35	7	12.95	4.20
"	Meadowlands	16	—	4.80	1.60
"	Canonsburg	14	—	4.20	1.40
"	Aliquippa	20	10	9.50	3.00
"	W. Newton	21	—	6.30	2.10
"	Greensburg	9	—	2.70	.90
"	Cuddy	18	—	9.90	1.80	19.87

Totals	393	60 140.20 45.30 56.60	
Rednih znamk razpečanih	393
Dualnih znamk razpečanih	60	parov	120

Skupaj 513

Konvenčnih znamk razpečanih 23

Slov. delavska

Ustanovljena dne 28.
avgusta 1908.

podporna zveza

Inkorporirana 22. aprila
1909 v državi Penn.

Sedež: Johnstown, Pa.

GLAVNI URADNICKI:

Predsednik: IVAN PROSTOR, 6120 St. Clair Ave., Cleveland,
Ohio.

Podpredsednik: JOSIP ZORKO, R. F. D. 2, Box 113, West
Newton, Pa.

Glavni tajnik: BLAS NOVAK, 634 Main St., Johnstown, Pa.
1. Pom. tajnik: FRANK PAVLOVCIC, 634 Main St., John-
stown, Pa.

2. Pom. taj. ANDREJ VIDRICH, R. F. D. box 4, Johnstown,
Pa.

Blagajnik: JOSIP ŽELE, 6502 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Pom. Blagajnik: ANTON HOČEVAR, R. F. D. 2, Box 27,
Bridgeport, O.

NADZORNI ODBOR:

Predsednik nadzor. odbora: IGNATZ PODVASNIK, 5315
Butler St., Pittsburgh, Pa.

1. nadzornik: SOPHIA BIRK, 6006 St. Clair Ave., Cleve-
land, Ohio.

2. nadzornik: IVAN GROELJ, 885 137th St., Cleveland, O.

POROČNI ODBOR:

Predsednik poročn. odbora: MARTIN OBERŽAN, Box 135,
West Mineral, Kans.

1. poročnik: FRANC TEPOPČIĆ, R. 1, Bonanza, Ark.

2. poročnik: JOSIP GOLOB, 1916 S. 14th St., Springfield, Ill.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. JOSIP V. GRAHEK, 843 E. Ohio St., Pittsburgh, Pa.
Glavni urad: 634 Main St., Johnstown, Pa.

URADNO GLASILO: PROLETAREC.

3639 W. 26th St., Chicago, Ill.

Cenjena društva, oziroma njih uradniki, so uljudno
prošeni pošiljati vse dopise naravnost na glavnega tajnika
in nikogar drugega. Denar naj se pošlje edino potom
Poštnih, Expressnih, ali Bančnih denarnih nakaznic, ni-
kakor pa ne potom privatnih čekov. Nakaznice naj se
naslovijo: Blas Novak, Union National Bank in tako
naslovljene pošiljajo z mesečnim poročilom na naslov
gl. tajnika.

V slučaju, da opazijo društveni tajniki pri poročilih
glavnega tajnika kake pomanjkljivosti, naj to nemudoma
naznanijo uradu glavnega tajnika, da se v prihodnjih
popravi.

SEZNAM DO DNE 2. APRILA 1921. POROCANIH
DELEGATOV IN ZASTOPNIKOV ZA PETO
REDNO KONVENCIJO.

(katera se prične dne 2. maja 1921 v Turner Hall,
Johnstown, Pa.)

Štev.	Sedež društva	Ime in priimek delegata.	Naslov delegata.
1	Conemaugh, Pa., Aug. Samec,	Bx. 7, Park Hill, Pa.	
2	Moxham (Johnstown, Pa., John Zupan, R. F. D.	7, Johnstown, Pa.	
3	Franklin, Pa., Louis Krašina,	Box 218, Cone- maugh, Pa.	
6	Garrett, Pa., Andrej Vidrich,	(2. glav. pomožni tajnik) zastopnik.	
7	Claridge, Pa., Matija Regina,	Claridge, Pa.	
9	Johnstown, Pa., Stefan Debelač,	R-F D 7, Box 55; Johnstown, Pa.	
13	Hostetter, Pa., Anton Zobkar,	Box 104, Hostet- ter, Pa.	
14	Orient, Pa., Frank Pavlovčič,	1. gl. pom. tajnik, zastopnik.	

- 15 Sopris, Colo., Blas Novak, (gl. tajnik, zastopnik).
- 20 Mineral Kansas, Martin Oberžan, (preds. gl. por.
odbora, zastopnik).
- 22 LaSalle, Ill., Lenard Alpner, 306—8th Ave., La-
Salle, Ill.
- 23 Coketon, W. Va., Frank Kocjan, Box 272; Coke-
ton W. Va.
- 24 Iselin, Pa., Blas Novak, (glavni tajnik, zastopnik).
- 25 Rock Springs, Wyo., John Čadež, Rock Springs,
Wyo.
- 27 Diamondville, Wyo., Blas Novak, (gl. tajnik, za-
stopnik).
- 29 Meadow Lands, Pa., Andrej Vidrich, (2. glav. po-
možni tajnik, pooblaščenec).
- 30 Breezy Hill, Kans., John Homec, R. R. 2, Box 166,
Mulberry, Kansas.
- 32 Palisades, Colo., Martin Oberžan, (glav. pred-
porotnega odbora, zastopnik).
- 33 Jenny Link, Ark., Mihael Pajk, Jenny Link, Ark.
- 34 Yukon, Pa., Anton Lavrič, Box 8, Yukon, Pa.
- 35 Lorain, Ohio, Mihael Virant, 1729 E. 30th St., Lo-
rain, Ohio.
- 38 Bridgeport, Ohio, Martin Koss, R. F. D. 2, Box
F., Bridgeport, Ohio.
- 40 West Newton, Pa., Joseph Zorko, (gl. podpred-
sednik, zastopnik).
- 41 Cleveland, Ohio, William Sitter, 5805 St. Clair
Ave., Cleveland, Ohio.
- 47 Avella, Pa., John Prostor, (gl. predsednik, za-
stopnik).
- 50 Franklin, Kansas, Anton Seljak, Franklin, Kans.
- 51 Cleveland, Ohio, Frank Budic, 1008 E. 66th St.,
Cleveland, Ohio.
- 52 DeKalb, Ill., Blas Novak, (gl. tajnik, zastopnik).
- 55 Crabtree, Pa., Blas Novak, (gl. tajnik, zastopnik).
- 56 Pittsburgh, Pa., Anton Hrvat, 843 Smithton Ave.,
N. S. Pittsburgh, Pa.
- 57 Wooster, O., Blas Novak, (gl. tajnik, zastopnik).
- 60 Moon Run, Pa., Mihael Jerala, Box 217, Moon
Run, Pa.
- 62 Cleveland, O., Fannie Trbežnik, 6615 Bonita Ave.
- 65 Staunton, Ill., Joe Vidmar, (delegat dr. št. 86,
zastopnik).
- 68 Clinton, Ind., Frank Bregar, Box 737, Clinton,
Ind.
- 69 Madrid, Iowa, Blas Novak, (gl. tajnik, zastopnik).
- 70 New Derry, Pa., Joseph Zorko, (gl. podpreds.
zastopnik).
- 79 Bon Air, Pa., Fronč Tursich, Box 153, Cone-
maugh, Pa.
- 82 Ringo, Kansas, John Lekša, R. R. 4, Box 230, Gi-
rard, Kansas.
- 92 Mineral, Kans., Martin Oberžan, (pred. gl. por.
odbora, zastopnik).
- 100 Forest City, Pa., Matija Kamin, Box 491, Forest
City, Pa.
- 103 East Helena, Mont., Blas Novak, (glavni tajnik, po-
oblaščenec).
- 106 Bear Creek, Mont., Frank Pavlovčič, (1. glav. po-
možni tajnik, zastopnik).
- 107 Homer City, Pa., Martin Kovač, Box 275, Homer
City, Pa.
- 108 Chisholm, Minn., Frank Vidmar, 323 N. Poplar
St., Chisholm, Minn.
- 116 Willock, Pa., Anton Sotler, P. O. Box 212, Wil-
lock, Pa.
- 117 Broughton, Pa., Michael Mali, Box 155, Brough-
ton, Pa.
- 120 Gilbert, Minn., Blas Novak, (glavni tajnik, za-
stopnik).
- 123 Springfield, Ill., Joe F. Kren, 1900 E. Stuart St.,
Springfield, Ill.
- 128 Indianapolis, Ind., Louis Sasek, 913 Kotzman
St., Indianapolis, Ind.
- 130 Eveleth, Minn., Anton Rahne, Box 173, Eveleth,
Minn.

- 131 Calumet, Mich., Joseph Srebernjak, 511—5th St., Calumet, Mich.
 142 Winterquarters, Utah, Blas Novak, (gl. tajnik, zastopnik).
 145 Joliet, Ill., Frank Hočev, 1120 Broadway St., Joliet, Ill.
 146 Penns Station, Pa., John Trbovč, Manor, Pa.
 151 Dalaqua, Colo., Blas Novak, (gl. taj., zastopnik).
 154 Sugarite, New Mex., Martin Oberžan, (glav. predsednik porotnega odbora, zastopnik).

Blas Novak, tajnik.

• • •

Razprave h konvenciji S.D.P.Z.

Milwaukee, Wis.—Čas konvencije SDPZ., ki prične zborovati 2. maja v Johnstownu, Pa., je blizu. — Nekaj članov zveze se že oglasilo z nasveti v našem glasili in upam, da se jih bo še več. Treba je diskurirati o vprašanjih, kot so združenje jednot in zvez ter o raznih drugih zadavah, ki se tičejo naše organizacije.

V štev. 63. Glasa Naroda z dne 17. marca, ki je glasilo JSKJ., sem čital članek "Nekaj o združenju," katerega avtor je urednik omenjenega lista. Kakor je že navada, da pred konvencijami pletek kako poleno iz uredništva G. N., bodisi na organizacijo ali gl. odbor, tako je bila tudi sedaj izpuščena pšica izza newyorškega plota, merjena v Johnstown. Med drugim piše v tem članku: "Ce se združi slabo s slabim, je posledica slaba reč. To je pred nedavnim pokazala združitev dveh podpornih organizacij vzhodno od Čikage . . ."

Ta pšica je malo predaleč zašla. Clankar bi bil moral zapisati: "Severnouvzhodno od Pittsburgha je odšla "ongava" Barba, ki je stanovala v "Gozdnem mestu," s slovensko delavsko Zvezo v "Janezovo mesto." Kmalu po združenju sta pustili naš list kot glasilo njihove organizacije, zato je bilo to za Glas Naroda slaba reč."

Obe organizaciji sta bili ob času združitve 100% solventni. Kako stoji združena organizacija sedaj, počake finančni pregled ob zaključku računov meseca marca. V slučaju, da sedaj ni solventna, se more to dosegči z zvišanjem asesmenta ravno tako kot je dosegla JSKJ. v par mesecih po zaključku njene konvencije.

Cian, poprav e ne izmed obeh sedaj združenih organizacij pod imenom SDPZ., sem že 16 let. Tudi sem bil te parkrat dalj časa bolan, toda ne morem reči, da sem bil kedaj prikrajšan za en dolar bolniške podporo. Bil sem urednik nekega velikega društva v Pensylvaniji 12 let in nihče se ni v tem času pritoževal, da se mu je dogodila kakva krivica, če se je ravnal po pravilih, ne od strani društva niti od strani gl. urada. Sedaj sem radi poškodbe že sedmi mesec na bolniški listi, pa sem prejel do danes vso bolniško podporo, kar mi jo pripada, kakor sem jo prejel od največje slovenske podporne organizacije, SNPJ. Do kar sem opravičen pri organizaciji v slučajih bolezni jaz, do tega je opravičen vsaki član te organizacije, torej ni tako "slaba reč."

Ker ni slaba, s tem ni rečeno, da se da ničesar več izboljšati. Razpravljajte o V. redni konvenciji SDPZ. na društvenih sejah in pošiljajte izčrkpe razprav in nasvete v priobčitev glasilu. Dajte vso potrebna navodila delegatom, kar je le v interesu organizacije.

V eni zadnjih izdaj Proletarca sem čital razpravo delegata iz Conemaugh, Pa., iz katere sem razvidel, da država Pennsylvania še ni sprejela zakona, ki bi omogočil združenje s SNPJ. Zato je tudi moje mnenje, da se pravila in vse druge stvari urede tako, kakor zahtevajo okolštine in interesi SDPZ. Zadnjič sem svetoval, da naj bi ostala v veljavni stara pravila, seveda aho bo bila prosta pot k takojšnjemu združenju. V nasprotnem slučaju pa naj bi se pravila precej prerešetala.

Cital sem tudi razpravo I. Zakrajska iz Skidmore, Kans. Njegovo mnenje je dobro, ker hoče Zvezo ob-

varovati pred velikimi stroški, ali da bi se konvencija zopet odložila do oktobra ali še dalj se pa ne strinjam. Če bi gl. odbor vedel, da je skorajšnja združitev blizu, ne bi bil sklical konvencijo za mesec maj, kajti v takem slučaju bi se izplačalo počakati še par mesecev, s tem pa prihraniti tisočake blagajni SDPZ. Ker pa se uvideva, da še niso odstranjene vse zaprake glede združitve, ker jo ovirajo zakoni Pensylvanije in ker je bila konvencija že dvakrat odložena, ni več umestno jo še v nadalje odlagati. Nekatera društva zahtevajo konvencijo in ker so tu opravičljivi vzroki, da se jo skliče, je sklicana. Vsem pa se ne more nikdar ustreči. Dobro pa je, da vsakdo pove svoje mnenje, tudi tisti, ki smatrajo, da bi se konvencija lahko že za nekaj mesecev odložila. Več kot se piše, več materiala bo imela delegacija za razpravljanje, in čim bolj se članstvo zainteresira v organizacijo, tim bolj ji bo to v korist. Kdor imam kake nasvete v korist SDPZ., naj pride z njimi na dan, kajti 2. maj je blizu.

Anton Demsar, delegat dr. Bratoljub, št. 54, SDPZ.

• • •

Imena in naslovi uradnikov društev S. D. P. Z.

za leto 1921.

Boritolj, št. 1, Conemaugh, Pa.

Predsednik: Fr. Dremelj, 453 Chestnut St.; tajnik: Bl. Brezovsek, box 302; blagajnik: Martin Jager, box 302. Vsi v Conemaugh, Pa. Seja vsako prvo nedeljo v mesecu v dvorani sv. Alojzija.

"Pomočnik", št. 2, Johnstown, Pa.

Predsednik: John Zupan, 417 Woodland Ave.; tajnik: George Raspotnik, 411 Linden Ave.; blagajnik: Lawrence Zniderič, R. D. 7, box 14A. Vsi v Johnstown, Pa. Seja vsako prvo nedeljo v Slov. Delavskega doma.

"Zaveznik", št. 3, Franklin Conemaugh, Pa.

Predsednik: Jacob Gabrenja; tajnik in blagajnik: Louis Kračna, box 218, Conemaugh, Pa. Seja vsako prvo nedeljo v Slov. Isobranevalem Domu.

"Zavedni Slovenec", št. 4, Llyodell, Pa.

Predsednik: Frank Cebron; tajnik: George Jakopin, box 76; blagajnik: Frank Svele, box 191. Vsi v Llyodell, Pa. Seja vsako 1. nedeljo.

Nova Doba, št. 5, Ralphon, Pa.

Predsednik: Frank Kumerdžia; tajnik: Martin Kozedan, box 255; blagajnik: Frank Buzjak, box 122. Vsi v Ralphon, Pa. — Seja vsako prvo nedeljo.

"Zvesti Bratje", št. 6, Garrett, Pa.

Predsednik: Joe Grahnja; tajnik in blagajnik: John Kralj, box 227. Vsi v Garrett, Pa. — Seja vsako prvo nedeljo.

"Jedinstvo", št. 7, Claridge, Pa.

Predsednik: Frank Zorman; tajnik: Mihal Balok, P. O. box 212; blagajnik: Martin Bratkovč, box 173. Vsi v Claridge, Pa. — Seja vsako drugo nedeljo ob 2. pop. v Slov. Narodnem Domu.

"Zavedni Stajerc", št. 8, Johnstown, Pa.

Predsednik: Fred Horvat; tajnik: Adolf Debeljak, box 65; blagajnik: Karol Cerjak, box 65. Vsi R. F. D. 7, Johnstown, Pa. — Seja vsako tretjo nedeljo v Cello, Pa.

"Jasna Poljana", št. 10, Brownfield, Pa.

Predsednik Jos. Miklakar; tajnik: Anton Steršaj, box 454, Uniontown, Pa.; blagajnik: John Stritar, box 72, Brownfield, Pa. — Seja vsako drugo ned. v mes. ob 2. pop. v Hrvatski dvorani.

"Zarja Svobode", št. 11, Dunlo, Pa.

Predsed.: Andrej Milavec, box 1; tajnik: Frank Kavcic, b. 293; blagajnik: Fran Iheršek, box 73. Vsi v Dunlo, Pa. — Seja vsako prvo nedeljo v dvorani Slov. Izab. Domu.

"Danica", št. 12, Hellwood, Pa.

Predsednik: Frank Korelc, box 74; tajnik: Joseph Tomazin, box 35; blagajnik: Joseph Juraj, box 288. Vsi v Hellwood, Pa. — Seja vsako 2. ned. v mes. v prost. Jos. Tomazinu.

"Večernica", št. 13, Baggaley, Pa.

Predsednik: Frank Segula; tajnik: Jacob Povše, box 141, Hostetter, Pa.; blagajnik: Joseph Zubkar, R. F. D. 1, b. 82-a, Latrobe, Pa. Seja vsako drugo nedeljo ob 2. popol. v Slov. Hrv. N. Domu, Hostetter, Pa.

"Složni Bratje", št. 14, Orient, Pa.

Predsednik: Frank Granc, Box 206, Republic, Pa.; tajnik Joe Kovac, Box 292, Republic, Pa.; blagajnik: Anton Kovačič, box 154, Orient, Pa. — Seja vsako drugo nedeljo v Hrvatskem domu, Republic, Pa.

"Slovan", št. 15, Sopris, Colo.

Predsednik: Anton Marinčič; tajnik: Silvester Bernant; blag.: Joseph Valenčič. Vsi box 192, Sopris, Colo. — Seja vsako prvo nedeljo ob 9. uri zjutraj v prostorih sobrata Ivan Končilja v Piedmont, Colo.

"Bratstvo", št. 16, Buxton, Iowa.

Predsednik: Frank Krištof, box 24; tajnik: Ferdinand Kočevar; blagajnik: Felix Raspotnik. Vsi R. I., Eddyville, Iowa. — Seja vsako drugo nedeljo v prostoru sobrata Felix Raspotnika.

"Zora", št. 17, Akron, Mich.

Predsednik: Gasper Volk; tajnik in blagajnik: Anton Maurich, box 95. Vsi v Akron, Mich. — Seja vsako prvo nedeljo.

ZASTOPNIKI PROLETARCA

ARKANSAS.

Jenny Lind: Frank Grile, Box 106.

ILLINOIS.

Chicago: Frank Aleš, 2124 So. Crawford Ave., Frank Zajc, 3639 W. 26th St., Fr. Udovich, 1844 So. Racine Avenue.

Cicero: Anton Putz, 5028 W. 25th Place.

Lincoln: Joseph Tičer, 628 Wichita Ave.

Moline: Frank Smerdu, 284½ — 36th St.

Nokomis: Ernest Krusic.

Peoria: F. Franko, 206 Reynolds St.

Springfield: Fr. Besjak, 1974 So. 17th St.

Waukegan in No. Chicago: Frank Mivšek, 1108 Prescott St., N. Chicago.

INDIANA.

Clinton: J. Musar, Lock Box 441.

Indianapolis: John Vivoda, 756 Haugh St.; J. Repovš, 960 N. Holmes Ave.

KANSAS.

Gross: John Kunstelj, Box 32.

MICHIGAN.

Detroit: Louis Urbancich, 648 Frederick Ave.

Limestone: Jos. Knaus, Box 18.

MINNESOTA.

Biwabik: Alois Zakrajšek, Box 428.

Buhl: Max Martz.

Chisholm: Frank Klun, Box 399.

Ely: John Teran, Box 432.

Gilbert: Jos. Antoncich, Box 455.

OHIO.

Akron: Frank Košir, 1176 Marcy St.

Barberton: Martin Železník, box 276.

Blaine: Frank Germ, Box 81.

Cleveland: L. Gorjup, 1414 E. 53rd St., A. Komar, 6710 Bliss Ave., Louis Malich, 6408 St. Clair Ave., Jacob Kocjan, 1273 E. 58th St.

Collinwood: Jos. Durn, 727 E. 157th St., Mike Podboy, 1312 E. 167th St.

Girard: Frank Kramer, 1022 State St.

Glencoe: Nace Žlembberger, L. box 12, in Anton Grden.

Lisbon: Jacob Bergant, R. 2, Box 19.

Maynard: Andy Zlatoper, box 22.

Niles—Girard: John Kokošin, 14 Baldwin ave., Niles, O.

Youngstown: John Petrič, 815 Bond St.

OKLAHOMA.

Hughes: Joe Kogoy, box 52.

PENNSYLVANIA.

Aliquippa: Jack Kotar, Box 289.

Avella: Frank Bregar, box 363.

Conemaugh: Louis Krašna, Box 218, Dr. Boritelj, št. 1, S. D. P. Z.

Dunlo: Frank Kaučič, Box 293.

Export: John Frank, S. R. Box 315.

Forest City: Frank Rataic, Box 685.

Herminie: Anton Zornik.

Irwin: J. R. Shprohar, R. 2, Box 185. Mike Pavšek, R. F. D. 3, Box 74.

Johnstown: John Miklich, 404 Ohio St.

Lloydell: Anton Grbec, Box 85.

Lucerne: John Matičič, 18 Hughes St.

Martin: A. Zupančič, Box 11.

Morgan: J. Kvartič, Box 453.

Oakmont: John Ban, Box 355.

South Fork: August Orel, Box 363.

Vandling: Jos. Čebular, Box 156.

W. Newton: Jos. Zorko, R. F. D. 2, box 118.

W. VIRGINIA.

Pierce: Anton Vidmar, box 373.

Thomas: Frank Kocjan, Box 272. Louis Bartol, box 481.

WASHINGTON.

Black Diamond: Frank Steblay, Box 22.

WISCONSIN.

Kenosha: Frank Žeravec, Box 19, N. Newell St.

Milwaukee: Frank Maroh, 542 So. Pierce St.

West Allis: Jacob Black, 432 — 54th Ave. A. Illošek, 420 — 52nd Ave.

Ako želi kdo prevzeti zastopstvo za nabiranje naročnikov Proletarca, prodajati Am. družinski koledar, brošure in knjige, naj piše upravnosti, ki bo poslalo potrebne listine in informacije. Na tu priobcene zastopnike apeliramo, naj skušajo ob vsaki ugodni priliki pridobivati naročničke teme listu. Pravzaprav je dolžnost vsakega slovenskega zavednega delavca agitirati za njegovo glasilo Proletarec.

Ako je ime kakega zastopnika izpuščano, naj se oglasí, pa bomo popravili imenik.

SODRUGOM V CLEVELANDU.

Seje socialističnega kluba št. 27, JSZ., se vrše vsako drugo nedeljo v mesecu ob 9:30 dopoldne in vsako četrti nedeljo v mesecu ob 2. popoldne v klubovih prostorih v Slov. nar. domu. Dolžnost vsakega sodruga je, da redno prihaja k sejam.—Tiste, ki simpatizirajo s socialističnim gibanjem, pa še niso pri soč. stranki, vabimo, naj pristopijo v naš klub in tako pomagajo pri delu za osvoboditev proletarijata. Prva naloga delavca je, da postane razredno zaveden. Pri tem pa vpoštevajmo geslo: "V organizaciji je moč." — Tajnik kluba št. 27, JSZ.

UTRDITE SVOJ SISTEM!

Zdravstvene oblasti so baš izdale prvi svarilenski klic. Morda se bo zopet kmalu pojavila zopetna ali nova "flu". Vi ne smete leno čakati toliko časa, da ne bo že prepozno. Vaša dolžnost je, da ukrepite moč in odporno svojega telesnega sistema, kar vas bo obvarovalo bolezni. Ako vsak dan izčistite svoje črevesje, Vam bo to ojačilo odporne sile v boju za odstranitev nezaželenjene gosta. Trinerjevo grenko vino je najbolj zanesljivo zdravilo za tak slučaj. Že same snovi iz katerih je narejeno pričajo o izborni kakovosti: cascara sagrada in družna grenka zelišča, ki so v Trinerjevem grenkem vinu, da je to vino najboljši čistilec črevesja. In glavna stvar pri tem je, koje ne smete pozabiti, da Trinerjevo grenko vino pomaga, ne da bi pritem človeka kaj celo belo; baš nasprotno: to vino še utrujuje ves sistem. Vprašajte vašega lekarnarja ali prodajalca zdravil tudi za Trinerjev Antiputrin. Raztopljen v mlačni vodi (1 del Antiputrina in 4 dele vode) je to najboljše sredstvo za grganje in za izpiranje nerosa. Joseph Triner Company, 1333-45 So. Franklin Ave., Chicago, Ill.

(Adv.)

FARME

V PINETOWN, NORTH CAROLINA

ZA POJASNILA PIŠITE:

A. H. SKUBIC & CO., PINETOWN,
N. Carolina.

STATEMENT OF THE OWNERSHIP, CIRCULATION, ETC., REQUIRED BY THE ACT OF CONGRESS OF AUGUST 24, 1912.

of Proletar, published weekly at 3639 W. 26th Street, Chicago, Ill., April 1st, 1921.

State of Illinois, County of Cook, ss.

Before me, a notary public, in and for the state and county aforesaid, personally appeared Chas. Pogorelec, who, having been duly sworn according to law, deposes and says that he is the business manager of the Proletar, and that the following is, to the best of his knowledge and belief, a true statement of the ownership, management, of the aforesaid publication for the date shown in the above caption, required by the Act of August 24, 1912, embodied in section 443, Postal Laws and Regulations, printed on the reverse of this form, to-wit:

1. That the names and addresses of the publisher, editor, managing editor and business managers are: Publisher, Jugo-Slav Workmen's Publishing Company, 3639 W. 26th St., Chicago, Ill.; editor, Frank Zaitz, 2124 So. Crawford Ave.; managing editor, Frank Zaitz, 2124 So. Crawford Ave.; business manager, Chas. Pogorelec, 3153 So. Harding Ave.

2. That the owners are: (give names and addresses of individual owners, or, if a corporation, give its name and the names and addresses of stockholders owning or holding 1 per cent or more of the total amount of stock.) Slovenian Section of the Jugoslav Socialist Federation.

Trustees: Frank Alesh, 2124 So. Crawford Ave.; Frank Udvovich, 1844 So. Racine ave; Philip Godina, 3211 So. Crawford Ave.; F. S. Tauchar, 2827 So. Ridgeway Ave.; Frank Gottlicher, 2657 So. Lawndale Ave.; all in Chicago, Ill.

3. That the known bondholders, mortgagees, and other security holders owning or holding 1 per cent or more of total amount of bonds, mortgages, or other securities are: state.) None.

4. That the two paragraphs next above, giving the names of the owners, stockholders, and security holders, if any, contain not only the list of stockholders and security holders as they appear upon the books of the company but also, in cases where the stockholder or security holder appears upon the books of the company as trustee or in any other fiduciary relation, the name of the person or corporation for whom such trustee is acting, is given; also that the said two paragraphs contain statements embracing affiant's full knowledge and belief as to the circumstances and conditions under which stockholders and security holders who do not appear upon the books of the company as trustees, hold stock and securities in a capacity other than that of a bona fide owner; and this affiant has no reason to believe that any other person, association, or corporation has any interest, direct or indirect, in the said stock, bonds, or other securities than as so stated by him.

CHARLES POGORELEC, Business Manager.

Sworn to and subscribed before me this 30th day of March, 1921

ANTON O. LANDES, Notary Public.

(My commission expires April 26th, 1922.)

SLOVENCI
pristopajte k
SLOVENSKI NARODNI POD-
PORNİ JEDNOTI.

Naročite si dnevnik "Prosve-
ta". List stane za celo leto \$5,
pol leta pa \$2.50.

Vstanavljajte nova društva.
Deset članov(ic) je treba za
novo društvo. Naslov za list in
za tajništvo je: 2657 So. Lawndale Ave., Chicago, Ill.

Slovencem priporočamo
v posečanje

KAVARNO MERKUR
3551 W. — 26th St.

(v bližini urada SNPJ., S.
R. Z. in Proletarca.)

Dobra kuhinja : : : : :
: : : : : Dobra postrežba.
KARL GLASER, imetitelj.

Jugoslovanski pogrebnik in balzamovač

Naša tvrdka je opremljena z vsemi potrebščinami, ki pridejo v poštev pri balzamiranju in ureditvi pogrebov.

Za tiste, ki nimajo doma prostora za postavljanje mrtvaških odrov, imamo urejeno posebno kapelo.

Na razpolago kočije in avtomobili ob vsakem času.

JOSIP PAVLAK, lastnik,

1814 So. Throp St. Chicago, Ill.

Telefon Canal 5903.

Za delavca je tako potrebno, da čita delavski list, kakor da se umiva, kopa, da ima oprano perilo in osnaženo stanovanje.

Kupujte vaše potrebščine v
W. F. Wise General Store,
Glencoe, Ohio.

Prodajamo vsakojako blago.

Kadar...

Kadar mislite na potovanje v
stari kraj;

kadar želite poslati svojim sta-
rokrajskim sorodnikom, prijate-
ljem ali znancem denar,

ali kadar imate kak drug pose-
s starim krajem,

obrnite se na tvrdko

ZAKRAJSEK & CESAREK
70—9th AVE.

NEW YORK, N. Y.

Naročite knjige "Za staro prav-
do" in "Don Correa". Obe pošlje-
mo za 90c.

Če se v kratkem namere-
vate povrniti v domovino,
podaljšajte naročino na
"Proletarca" in premenite
vaš naslov, kadar odpotuje-
te. S tem, da se ločite od va-
ših tukajnjih prijateljev, še
ni rečeno, da se morate lo-
čiti tudi od Proletarca. Ce-
loletna naročnina za Jugo-
slavijo in druge inozemske
kraje je \$3.50, za pol leta
\$2.00.

Slovenski delavci, naro-
čajte "Proletarca" svojem
v starem kraju.